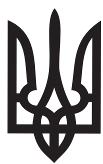
СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2005 РОКУ ■ № 124 (3624)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Попри труднощі, Верховна Рада приймала доленосні рішення

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 8 липня

Останнього дня сьомої сесії народні депутати призначили чотирьох суддів Верховного Суду України. Ними стали Євген Стекалов, Ярослав Романюк, Анатолій Рейта та Володимир Мойсик. Щоправда, стосовно призначення останнього виникли застереження у голови Регламентного комітету Валентина Матвєєва. За його словами, народний депутат не може суміщати дві посади, призначення можливе лише за умови складання парламентарієм депутатських повноважень.

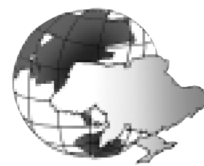
Одразу В. Мойсик пообіцяв: «Якщо це виглядатиме як сумісництво, то я складу депутатські повноваження». Врешті парламентарії підтримали 310 голосами його призначення суддею ВС.

Народні обранці також призначили суддів апеляційних судів Автономної Республіки Крим, низки областей та місцевих обласних судів. Проте і тут не обійшлося без суперечок. Узгоджуючи позиції, парламентарії вилучили зі списку кілька прізвищ, а комуністи вкотре пообіцяли не брати участі в голосуванні, поки всі сумісники не складуть депутатських повноважень. Таку позицію засудив Михайло Косів (фракція «Наша Україна»): «Судді не мають жодного стосунку до депутатів-сумісників, а тому використовувати їх як заручників ганебно».

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Співпрацювати, а не оцінювати

Протягом сьомої сесії четвертого скликання ухвалено рішення з 684 проектів законів, прийнято 122 закони. Водночас парламент ухвалив 273 постанови з різних питань. Розглянув і направив 3015 запитів. Такі цифри навів учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин на заключній прес-конференції після закриття сьомої сесії. До того ж, зазначив глава парламенту, на розгляді у комітетах нині перебуває майже півтори тисячі законопроектів, які виноситимуться на наступну сесію.

На запитання журналістів, чи всі першочергові законопроекти встиг ухвалити парламент для вступу України до СОТ, Володимир Литвин відповів: «Ми прийняли ключовий закон, який стосується інтелектуальної власності, саме він відкриває дорогу до підписання протоколу зі Сполученими Штатами Америки». Інші законопроекти, зазначив глава парламенту, буде можливість спокійно розглянути у вересні. Тим більше, що жодних регламентних перепон не буде. Бо, за словами Володимира Литвина, блокування було спричинене насамперед бажанням депутатів внести до проектів свої пропозиції та зауваження. «Якби ми працювали методично і не було намагань методом кавалерійської атаки вирішити цю проблему, ми прийняли б більшість законопроектів», — констатував глава парламенту. «Я переконаний, що Верховна Рада не затуляє можливість вступу України до СОТ», — додав він. Водночас Володимир Литвин висловив побажання, щоб із цією сесією у минуле відійшли всі протистояння і непорозуміння, які мали місце у парламенті.

(Закінчення на 2-й стор.).

Удар у саме серце

Нічого подібного Лондон не бачив. Одна із найбезпечніших європейських столиць стала жертвою теракту, спланованого однією зі структур «Аль-Каїди». Результат — більш як 50 осіб убито, 45 перебувають у критичному стані, близько 700 чоловік поранено. **Як повідомили «Голосу України» у пресслужбі МЗС**, серед постраждалих українських громадян, на щастя, немає.

Уся Європа в жалобі за загиблими. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграму-співчуття главі Палати громад парламенту Великої Британії Майклу Мартіну. Сенат Франції скасував своє засідання на знак жалоби за жертвами вибухів. А в Європейському парламенті була проведена хвилина мовчання.

Додаткові заходи безпеки запроваджено в більшості європейських країн. Так, у зв'язку з терористичними актами у Великій Британії особовий склад органів внутрішніх справ України і спеціальних підрозділів посилює пильність під час несення служби. Співробітники нашої міліції активізують оперативно-профілактичні заходи, спрямовані на протидію незаконному обігу зброї і вибухових речовин. А Мінтрансзв'язку України готує створення антитерористичного центру на транспорті.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Залишити тих, хто працює

Соромно нам за наших депутатів у Верховній Раді. Часто бачимо по телевізору чи чуємо по радіо, як вони на засіданнях тільки реєструються, а участі в обговоренні важливих питань не беруть. Десь ходять або сидять й читають газети, або взагалі сплять. А коли потрібно голосувати, то Голова Верховної Ради запрошує їх до залу. Дивує, за що ж вони отримують зарплату?

Якщо рішення може приймати невелика кількість депутатів, то, напевно, потрібно залишити тих, хто постійно приходить на сесію і працює.

П. УШАКОВА.

Майдан Костопільського району Рівненської області.

■ НОВИНИ

На Личаківському кладовищі з'явиться новий меморіал

У Львові збираються перепоховати воїнів УПА на почесне поле Личаківського цвинтаря і створити меморіальний комплекс на місці масового захоронення жертв комуністичних репресій на Янівському цвинтарі. Ці питання днями розглядала обласна міжвідомча комісія у справах увічнення пам'яті жертв війн і політичних репресій під головуванням заступника голови Львівської облдержадміністрації Тараса Батенка. Зокрема, за результатами засідання директору Личаківського цвинтаря Ігорю Гавришкевичу доручено спільно із міжвідомчою комісією розробити концепцію про поховання старшин УПА на полі Личаківського цвинтаря, **повідомляє УНІАН.**

Оце так хабар!

Під час отримання хабара 100 000 доларів піймали директора одного з підприємств Одеської області та його заступника. Це — найбільший в нинішньому році хабар, зафіксований правоохоронцями, сказали «Голосу України» в УМВС. Його дали за підписання договору про належність підприємству будинків і земельної ділянки площею в три гектари. Висока планка «подарунка» і тому, що земельна ділянка і будинки розташовані буквально під боком промтоварного ринку «Авангард», відомого в Україні як речовий ринок «7-й кілометр», **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Корабель російський, ракета наша

Українська ракета «Зеніт» має всі можливості виводити на орбіту новий російський космічний корабель «Кліппер». Про це заявляють фахівці КБ «Південне».

— «Кліппер» створюється в кооперації, і ми розглядали можливість виведення його на нашій ракеті «Зеніт», — сказав генеральний конструктор КБ «Південне» Станіслав Конюхов. Однак, за його словами, російська сторона поки що не зробила остаточного вибору, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Убивця — комп'ютер?

Під час слідчого експерименту хлопець показував, як спершу вдарив свого товариша, а потім позбавив його життя. Але найбільше вразило правоохоронців те, що причиною такої люті стали комп'ютерні ігри: обидва щось не поділили. Наслідок трагічний: школяр, який закінчив цього року десятий клас, убив знайомого дев'ятикласника.

Батьки дедалі частіше питають, як зарадити залежності дітей не тільки від алкоголю та наркотиків, а й від комп'ютерних ігор, **повідомляє наш житомирський власкор Олексій КАВУН.**

Голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації Юрій ЄХАНУРОВ запропонував укласти меморандум про узгоджені дії уряду та підприємств-виробників або розпорядників цукру щодо встановлення на нього обмежень закупівельних цін

■ 10 ЛИПНЯ — ДЕНЬ РИБАЛКИ

У риболовецькому кооперативі імені Шмідта, що на Миколаївщині, працює досвідчений бригадир Павло Коржов, ім'ям якого колеги назвали один із баркасів. На знімку: рибальська бригада Павла Коржова.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

ПОЛІТИКА
СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2005 ■ № 124 (3624)

У червні промислове виробництво в Україні знизилося на 0,9 відсотка порівняно з червнем 2004 року

Група народних депутатів просить Віктора Ющенка перевірити правомірність створення в уряді партійної групи НСНУ

Співпрацювати, а не оцінювати

(Початок на1-й стор.).

Стосовно створення передвиборного блоку Народної партії, "Нашої України" і БЮТ, за словами Володимира Литвина, такі переговори не велися. А є просто міркування щодо того, яким бачиться політичний простір України. Переговори, на переконання головного парламентарія, мають базуватися на принципових засадах. "Якщо мені кажуть: "Ми вас не визнаватимемо, бо у вас є люди, які нам не подобаються", вибачте, але у мене таке оточення, яке є. Іншого не буде, і я його ціную, — наголосив В. Литвин. — Треба намагатися співпрацювати з усіма, а не оцінювати людей".

Докладніше про прес-конференцію Голови Верховної Ради Володимира Литвина читайте в наступному номері газети.

Олена РОМАШКІНА.

Переговори і компроміси ніколи не завадять

Кризи останніх днів до Верховної Ради внесено ззовні, заявив під час прямого ефіру на телеканалі УТ-1 глава парламенту Володимир Литвин. На його думку, поштовхи та імпульси, які призвели до збурення в парламенті, і є відбитком сьогоднішніх проблем в Україні.

А депутати, які пошкодили державне майно під час блокування трибуни, відшкодують збитки, як це було торік, зазначив Володимир Литвин, і додав, що вже складено відповідні акти. За його словами, на відміну від нинішньої, наступна парламентська сесія буде "більш-менш спокійною".

Голова ВР вважає, що нині з "точністю до навпаки" повторюється політика попередньої влади стосовно переслідування опозиції. "Сьогодні тотальна державна машина працює по тих людях, політичних силах, фракціях, які програли на виборах, — це факт. І це треба визнати", — підкреслив він. Він закликав провести серйозну розмову, домовитися політичним силам і вийти на суспільний договір.

Володимир Литвин зазначив, що Народна партія України, яку він очолює, братиме участь у парламентських виборах як "самостійна вагома політична сила". "А стосовно того, з ким, як і в якій іпостасі, — це предмет переговорів", — додав глава парламенту.

Володимир Литвин дав позитивну оцінку діяльності своїх колег протягом останніх півроку, зазначивши, що прийняті ВР на сьомій сесії закони можна записати не лише до активу Верховної Ради, а й усього українського народу.

На вибори приїде потужна команда спостерігачів

Парламентська асамблея Ради Європи має намір провести дебати стосовно моніторингового процесу Україні в перший тиждень жовтня. Про це журналістам повідомив президент ПАРЄ Рене ван дер Лінден і додав, що в цей час в ПАРЄ відбудеться виставка, присвячена 10-річчю членства України в Раді Європи.

Він висловив жаль, що в нашій країні все ще відсутня повноцінна незалежна судова система. Рене ван дер Лінден сподівається, що Україна прискорить прогрес демократичних реформ, і після виборів 2006 року у країні буде повноцінний демократичний парламент. Поважний представник задоволений ухваленими змінами до закону про вибори народних депутатів: "Я сподіваюся, що парламентарії прислухалися до рекомендацій Венеціанської комісії. Ми це перевіримо".

Президент ПАРЄ пошкодував, що Україна ратифікувала найменшу з-поміж інших держав кількість європейських угод та наголосив на цілій низці загроз для розвитку демократії, які досі існують в Україні. Серед них він назвав слабкість та дезорієнтованість української опозиції, сумісництво депутатських мандатів з посадами у виконавчій владі, відсутність суспільного телебачення.

Рене ван дер Лінден повідомив про намір ПАРЄ скерувати потужну команду спостерігачів на парламентські вибори 2006 року.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

У Луганській області хлібороби Біловодського філіалу ССП "Нібулон" одними з перших розпочали збирати врожай нинішнього року.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Попри труднощі, Верховна Рада приймала доленосні рішення

(Початок на 1-й стор.).

А на непризначення судді Херсонського апеляційного суду вплинуло, очевидно, повідомлення Рефата Чубарова з фракції "Наша Україна". Депутат розповів: щойно під стінами ВР здійснив самопідпал один із пікетувальників — Володимир Лещенко з Херсонщини. У такий спосіб він протестував проти свавілля судових органів, які не захистили його права. Після цієї жахливої новини Василь Онопенко, голова Комітету з питань правової політики, з парламентської трибуни пообіцяв, що комітет розгляне всі скарги пікетувальників.

Звільнивши деяких суддів, сесія ухвалила в цілому закон про звільнення сумісників та внесла зміни до закону про статус народного депутата щодо несумісності статусу народного депутата з іншими видами діяльності. Народні депутати також 273 голосами ухвалили нову редакцію змін до закону "Про систему Суспільного телебачення і радіомовлення України" та зміни до закону "Про телебачення і радіомовлення" (щодо фінансово-господарської діяльності НТКУ та НРКУ) в першому читанні.

Виступаючи із заключним словом, Голова ВР Володимир Литвин подякував Верховній Раді України і народним депутатам за мужність під час прийняття доленосних для країни рішень.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Зліва направо: Лесь Танюк, Михайло Косів.

А на початку ранкового засідання парламентарії привітали з днем народження Леся Танюка. Новообрані депутати Богдан Буца (увійшов до фракції "Наша Україна"), Ярослав Федорчук (до БЮТ) та Михайло Степанов (до СПУ) склали присягу. Сесія також припинила депутатські повноваження Валентини Семенюк у зв'язку з її заявою.

Олена ГОРБУНОВА.

Виселити з квартири може тільки суд

Вечірнє засідання 7 липня

Парламент достроково припинив депутатські повноваження міністра фінансів Віктора Пинзеника. Депутати схвалили ще один закон, який відкриває перед нашою країною дорогу до СОТ: зміни до деяких законів України щодо митного тарифу, які зменшують ставки ввізного мита на сільськогосподарську продукцію, зокрема на м'ясо. У своєму виступі Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко зазначила, що зниження митного збору на м'ясопродукти дасть змогу уникнути дефіциту м'яса в країні. Водночас зменшення митних ставок не стосується таких товарів, як вино, спирт і тютюн. За словами депутата Катерини Ващук (фракція Народної партії), цей закон має набрати чинності після вступу України до СОТ.

Перед українськими парламентаріями виступив президент Парламентської асамблеї Ради Європи Рене ван дер Лінден. Високий гість позитивно оцінив діяльність Верховної Ради України, спрямовану на приєднання України до європейської спільноти. Президент ПАРЄ наголосив, що за 10 років членства України в Раді Європи досягнуто значного прогресу, однак "багато ще треба зробити". Рене ван дер Лінден вважає, що українська влада має активізувати зусилля з метою ратифікації європейських конвенцій, оскільки Україна серед країн—членів РЄ ратифікувала найменшу кількість цих міжнародних документів. Президент ПАРЄ закликав українських парламентаріїв дбати про наближення національного законодавства до європейських стандартів і запевнив Верховну Раду у підтримці з боку ПАРЄ. На його переконання, Україна має підтримувати двосторонні відносини і з Російською Федерацією, і з Євросоюзом.

На початку вечірнього засідання, за наполяганням депутата Тетяни Засухи, парламентарії переглянули відеозапис інциденту з правоохоронцями, який стався 5 липня в селі Ковалівка на Київщині.

Народні обранці також схвалили новий Житловий кодекс України. У процесі доопрацювання, за наполяганням народних депутатів, із цього документу було вилучено низку суперечливих норм, зокрема право ЖЕКів виселяти з квартир боржників за житлово-комунальні послуги. Виселення може відбутися лише за рішенням суду. У новому Житловому кодексі є кілька суттєвих новел: зокрема, щодо питань приватизації житла, надання соціального житла та впорядкування квартирної черги.

Чимало часу парламентарії присвятили розгляду нової редакції закону про вибори народних депутатів, яку, зрештою, було схвалено в цілому. Новий виборчий закон передбачає проведення виборів на пропорційній основі, тобто виняткова за списками політичних партій, тривідсотковий прохідний бар'єр для партій і блоків. У законі виписано нові принципи формування виборчих комісій, складання виборчих списків і враховано майже тисячу пропозицій від різних суб'єктів законодавчої ініціативи з метою унеможливлення порушень і фальсифікацій. На думку багатьох народних депутатів, схвалення нового виборчого закону стало результатом політичного компромісу в стінах парламенту.

Тривають у ВР і міжфракційні міграції: депутат Людмила Давидова перейшла з депутатської групи "Демократичні ініціативи" до фракції "Єдина Україна".

Юліана ШЕВЧУК.

У Багдаді все спокійно?

■ ГРОШІ

За перший тиждень липня офіційний курс Нацбанку знизився з 6,1125 гривні за євро до 6,0220 гривні за євро. А тут ще теракт в Лондоні, який, по суті, вважається фінансовим центром світу. Для нас, у тім числі, адже всі розрахунки з контрагентами у США здійснюють філіали американських банків, розташовані у Великій Британії. Ці факти, природно, непокоять усіх, хто тримає свої заощадження у твердій валюті. Найперше запитання: що відбувається з курсом національної валюти і що його очікує в найближчому майбутньому?

Директор департаменту з управління валютним резервом і операцій на відкритому ринку Нацбанку Микола Мельничук у падінні офіційного курсу гривні до євро і відповідно у зниженні котирування на готівковому ринку не вбачає нічого надзвичайного. Мовляв, ця тенденція віддзеркалює співвідношення вартості євро до американського долара на світовому ринку, яким Нацбанк керується під час визначення курсу гривні. Інакше кажучи, зниження курсу євро проти долара на світовому ринку впливає через кроскурс на вартість євро в Україні. Авжеж. Саме ця обставина спонукає багатьох експертів сьогодні прогнозувати, що восени за 1 євро на готівковому ринку валют даватимуть 5,5—6 гривень. Микола Мельничук заперечує, що це обвал, проте вочевидь у Багдаді не все спокійно. Він і сам не заперечує, що в разі, якщо тенденція зберігатиметься (а теракти у Лондоні вказують саме на це), то не виключено, що обмінники припинять купувати євро. Тим часом важко не погодитися з банкіром, що дестабілізація на фондових майданчиках світу — явище тимчасове. Хоч як там буде, це не кращий період для українських підприємств на міжнародних фондових ринках.

Банкір стверджує, що курс гривні уникне різких коливань. На це вказує і ситуація на міжбанківському ринку, де пропозиція перевищує попит. І доволі значні обсяги валютних резервів. І якісно краща, ніж було, співпраця Нацбанку та уряду. Але ризиків не меншає. Бо нестабільність курсу спричиняють здебільшого внутрішні, а не зовнішні чинники. Якщо з виконанням держбюджету ми поки що не маємо проблем, то з вартістю енергоносіїв вже не все гаразд. Вступ до СОТ цього року вже став проблематичним. Треба, мабуть, змиритися з тим, що реприватизаційна епопея закінчиться до парламентських виборів. На жаль, економіка не є незалежною від політичних ризиків, а від її самопочуття і тільки залежить курс української грошової одиниці.

Станіслав ГМИРЯ.

Парламент уберіг країну від внутрішнього конфлікту, причому силового виміру

З виступу Голови Верховної Ради України В. М. ЛИТВИНА при закритті сьомої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 8 липня 2005 року

Шановні народні депутати!

Враховуючи період і процеси, які визначали сьому сесію Верховної Ради України 4-го скликання, завершити її можна було б словом «нарешті».

Нарешті, тому що йдеться про найкритичніший етап парламентської, а точніше, нашої вітчизняної історії. Етап, на якому вирішувалось, бути чи не бути Україні.

Етап, на якому Україна впритул наблизилась до конфлікту з непередбачуваними наслідками і балансувала на межі.

Етап, на якому саме Верховна Рада продемонструвала, що саме вона є найвищим народним представництвом, і вберегла країну від масштабного внутрішнього конфлікту, причому силового виміру, взявши на себе практично всю відповідальність і весь тягар за розв'язання політичної кризи.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Користуючись нагодою, я хотів би скласти подяку Верховній Раді України і кожному народному депутату за ту мужність, яка була виявлена у критичний момент вітчизняної історії. Тим більше, що цього ніхто до останнього часу не зробив.

Відтак цей період потребує всебічного аналізу і відповідальних висновків. А головне — відповідальних подальших дій і розуміння ситуації. Розуміння того, чому і завдяки кому у багатьох людей, переважно вчорашніх наших колег, з'явилася можливість говорити, протиставляючи себе Верховній Раді і паплюжачи її: я — нова влада.

Більше того, нерідко позірно хизуватися цим і діяти за середньовічним принципом переможців. Сьогодні судять одні, а могли б судити інші, враховуючи деякі наші далеко не найкращі традиції і ментальність. Підкреслюю, деякі.

Хотілося б, щоб усі ми це пам'ятали і разом стали працювати на суспільне порозуміння і примирення, подолання невизначеності і невпевненості. Адже це якраз найбільше хвилює сьогодні людей, якраз до цього і закликає Президент України.

Треба, врешті-решт, всім повернутися до проблем справді загальнонародного характеру і перестати вбачати у такій позиції Верховної Ради України популізм. Якщо хтось називає соціальні закони і пропозиції, які вчора так гаряче обстоював, популізмом, ради Бога, називайте це популізмом.

Переконаний, що Верховна Рада й надалі працюватиме так, щоб Україна жила на виріст, а не так, щоб консервувати людської животіння і обслуговувати чиїсь інтереси.

Треба, врешті-решт, перестати демонструвати неповагу до законів і нехтування ними на фоні гучних гасел про верховенство права. Це добре видно на прикладі ставлення до Конституції. Це добре видно на прикладі категоричної вимоги глави держави до правоохоронних органів про неприпустимість стеження за політиками і представниками ділових кіл. Виходить, що це має місце. Що називається, дожилися.

Інакше, окрім усього іншого, загальнодержавна політика у нас може перетворитися на політику озброєних і уповноважених державою загонів партій чи корпоративних груп. А Україну підганятимуть під особисті бачення, під особисті викройки окремих високопосадовців.

Треба, врешті-решт, припинити постійне продукування кризи влади, а отже — криз в Україні.

Те, що відбувалося і відбувається останніми днями у Верховній Раді, — це тривожні симптоми кризи влади загалом, це симптоми імпульсів нестабільності в суспільстві. І проблема аж ніяк не в підтримці чи непідтримці законів, скажімо, по СОТ.

Проблема в іншому, в тому, що не можна ламати через коліно, вибудовувати державну політику на конфліктній основі, на принципах безоглядного підпорядкування зовнішнім цілям внутрішніх інтересів країни, а діалог і аргументи заміняти тупим, я підкреслюю, — тупим тиском, хоч би з якого боку цей тиск походив.

Треба, врешті-решт, відмовитися від безперервних спроб, які тривають з 1994 року, мати маніпулятивний парламент. Підкреслюю: маніпулятивний парламент. Це рівнозначно спробам і намаганням маніпулювати народом і давати йому принизливі оцінки.

Попередній владі знадобився щонайменше рік для того, щоб вона управлялася по Верховній Раді, а декому з нинішньої — чотири місяці.

Я хочу сказати членам уряду: не можна поступати так, що коли вчора був тут, то діяв таким чином, як діє парламент. А сьогодні дозволяє собі зверхньо оцінювати дії своїх колег. Я не бачив ніде, в жодній країні, щоб будь-який представник парламенту критикував уряд, Президента під час міжнародних зустрічей, а ті навзаєм робили те саме стосовно своїх колег з парламенту. Це наша українська практика, коли ми принижуємо, втоптуємо один одного в землю, а потім хочемо, щоб нас вважали європейською країною, впустили в Європу.

Перспективна політика на цьому не вибудовується. І перспективи країна за такого підходу не матиме.

При цьому вважаю за необхідне зазначити, як особливість сесії, що Верховна Рада демонструвала і демонструє налаштованість на співпрацю з Президентом, Кабінетом Міністрів. Вона видає, якщо хочете, необхідний карт-бланш для їхніх дій, дозволяє їм розпочинати роботу, що називається, з чистого аркуша.

Наведу приклади. Попереднього Прем'єр-міністра затвердили, нового Прем'єр-міністра затвердили більш ніж конституційною більшістю.

Програми уряду прийняли — одну, другу. Прийняли, бо вважали за потрібне, щоб уряд працював.

Ірак: попросили ввести війська — ввели війська. Попросили вивести — вивели. Що ще потрібно?!

Лояльність з боку Верховної Ради сприймається як конформізм, як слабкість, як поступливість. А поступливість розглядається як слабкість.

Зрозуміло, що Верховна Рада змушена час від часу поправляти, доопрацьовувати і дотягувати відверто слабкі законодавчі пропозиції.

Вказувати на питання і проблеми, що потребують невідкладного вирішення, невідкладного реагування. Акумулювати, артикулювати і віддзеркалювати суспільні настрої і вимагати, щоб вони були реалізовані в державній політиці. Така принциповість розглядається як бунт. Колективно протистояти диктату непросто. Тому що впливати на колективні настрої простіше.

У цьому зв'язку, шановні колеги, хотів би сказати про свою позицію, про позицію Голови Верховної Ради. Роблю все для того, щоб були захищені інтереси Верховної Ради, а відтак — інтереси українського народу. Мені доводиться складно, доводиться маневрувати для того, щоб зберегти обличчя Верховної Ради. Повірте: у мене інших інтересів немає.

Дехто хоче мене втопити? Ми можемо втопитися тільки разом.

Я виходжу з того, що є Верховна Рада і є позиції Верховної Ради. І не потрібно намагатися добити. Ви добиваєте тим самим Верховну Раду України.

Колективний тиск на Верховну Раду має тенденцію до переходу на заходи індивідуального характеру. І ми це бачимо у тих заявах, які лунають. Називаються цифри народних депутатів щодо того, що вони будуть притягуватися до кримінальної відповідальності.

Усе треба робити в установленому порядку. Бо якщо сьогодні аналізувати всю українську політичну еліту і ставлення до української політичної еліти, ставлення до влади, то можна мати лише одне слово, один синонім, яким можна замінити оцінку еліти — «злодії в законі». Ми цим самим принижуємо усіх, ганьбимо країну.

Потрібно розбиратися в кожному конкретному випадку. Так, як цього вимагає закон. Не слід дивувати світ. Переконаний, що ми у цьому спільні і ви це підтримаєте.

Шановні колеги, ми повинні все робити для того, щоб зберегти Верховну Раду, зберегти демократію. Переконаний, що ми робитимемо все для того, щоб Верховна Рада була справді вищим представницьким органом українського народу.

Дякую за увагу.

НП нерайонного масштабу

■ СМІТТЯ З ХАТИ

Чим палкіше кохання, тим гіркіше розчарування… Цю істину сьогодні на практиці пізнають тернопільці. Їх з повним правом можна віднести до локомотиву помаранчевої революції. І ось маємо свою владу: вимріяну, виборену. Але знову чується глухе невдоволення. Передусім — кадровими розстановками. Зрештою, не таке вже воно глухе. Призначення у багатьох районах передували мітинги і пікети. Люди не хотіли бачити на керівних посадах осіб, які чимось себе скомпрометували. Але якщо раніше лунали звинувачення переважно у приналежності до старої влади, у некомпетентності (двоє голів райдержадміністрацій потрапили на посади без вищої освіти), то нині нагору повилазили речі значно серйозніші.

Подвійні стандарти

У Підволочиському районі останнім часом тільки й розмов, що до влади прийшли люди, біографії яких нічим не кращі за біографії екс-прем'єра. «За що ми боролися?» — перепитують люди одне в одного. Деякі депутати за підтримки політичних сил спробували винести питання про суспільно-політичну обстановку в районі на сесію районної ради, але до порядку дня воно не потрапило. Як пояснив мені згодом голова районної ради Богдан Стадницький, були питання значно важливіші. Наприклад, як дотримуватися правил екології при знищенні колорадського жука. Незважаючи на те, що питання про суспільно-політичну обстановку втрапило лише до «Різного», розголосу воно набуло в усій області — завдяки трансляції фрагментів роботи сесії телекомпанією ТУ-4. Широко висвітлювалися дискусії навколо цього на сторінках районної газети «Гомін волі».

Таємниці, отже, не було. Але коли я спробувала отримати коментарі з цього приводу в голови Підволочиської райдержадміністрації Василя Олійника, він порадив мені не порпатися у брудній білизні. Мовляв, працюють його заступники нормально, все зорано-засіяно, і в промисловості порядок. «А якщо у сиву давнину, — сказав Василь Петрович, — у когось щось і було, то я не зобов'язаний про це знати. Допуск до державних таємниць їм дали».

Допуск, можливо, дали. І судимості давно погашені. А як бути з мораллю? Чи вона одноразового використання? Застосували раз — і викинув. Але люди з таким підходом не згодні. Я розмовляла у Підволочиському районі з селянами, представниками інтелігенції. Хай влада не сподівається, що все минає безслідно. Люди все ще вірять верховній владі, а ось до дій місцевої налаштовані критично. Кажуть, що нічого не змінилося. До чиновників доступитися непросто, а якщо й достукаєшся, то результати здебільшого нульові. І не такими блискучими видаються їм справи у районі, як вважає голова адміністрації. Роботу знайти неможливо, у селах залишилися старі й малі, молодь — на заробітках. Перспектив — жодних. Дехто із заробітчан, натхненний помаранчевою революцією, повернувся додому. Але подивилися — і поїхали знов у світи.

«Проколи» в кадрових питаннях

У своєму листі на ім'я Прем'єр-міністра України, генпрокурора, голови СБУ і міністра внутрішніх справ голова політичної ради партій та громадських організацій Підволочиського району коаліції «Сила народу», голова районної організації УНП Зіновій Тетюк запитує: «Чи може перший заступник голови Підволочиської РДА, начальник районного управління сільського господарства В. А. Городницький, засуджений свого часу на два роки позбавлення волі за ст. 140, ч. 3 ККУ (крадіжка з проникненням у житло) обіймати цю посаду з морального та правового боку? А як бути з вимогами відділити бізнес від влади? В. А. Городницький зумів за короткий час приватизувати за безцінь ВАТ «Райсільгосхімія» і створити на його базі власний бізнес. На сьогодні через нього в район постачають засоби захисту, мінеральні добрива. І нинішня його посада сприяє розвитку власного бізнесу. За п. Городницьким не стоїть жодна з політичних партій коаліції «Сила народу», участі у публічній політиці він не брав. Як здобув посаду — нам відомо, він людина багата.

На районному рівні ця ситуація впадає у вічі, бо містечко наше невелике. Люди невдоволені, протестують і гнівно кивають на Київ. Дехто каже, що, оприлюднивши цю інформацію, ми завдали удар у спину команді Віктора Андрійовича і Юлії Володимирівни, але ми вважаємо навпаки: наша влада має позбутися людей з кримінальним минулим. Мої земляки, які віддали у районі понад 95 відсотків голосів за Віктора Ющенка, не хочуть бачити при владі людей з біографіями, як у Януковича».

У розмові зі мною З. Тетюк зізнався, що пробував вирішити це питання на місці, щоб не виносити сміття з хати, але реакції на своє звернення до керівників районної і обласної адміністрацій не дочекався.

На сесії йшлося про ще одного заступника голови райдержадміністрації, Ігоря Смеречинського, котрий також мав проблеми із законом (перетин кордону з підробленими документами). У своєму листі З. Тетюк його не згадує. Мені пояснив це так: чоловік брав активну участь у політичному житті, передвиборній кампанії, їздив спостерігачем на Донбас. Сам Ігор Смеречинський розповів мені, що, втративши роботу (він працював головним лікарем Скалатської номерної лікарні), мусив рятуватися заробітками за кордоном. Ось і сталася прикрість. Але слів з пісні не викинеш.

Я попросила прокоментувати ці факти голову облдержадміністрації Івана Стойка.

— Я нічого не знав, — сказав Іван Михайлович. — У документах, поданих мені на підпис, про це не йшлося. Сьогодні ці люди не є винні перед законом. А взагалі я хочу, щоб усі були чесні перед законом і людьми.

Та хто ж цього не хоче? Проте в області такі факти непоодинокі. «Проколи» в кадрових питаннях є і в інших районах.

***

У народі кажуть: «Від тюрми і від суми не зарікайся». Справді, на життєвій ниві всіляке трапляється. Той, хто колись спіткнувся, згодом може стати шанованою людиною, досягти професійних чи бізнесових висот. І, як мовиться, на здоров'я. Але до влади — зась. Бо за що тоді люди стояли на Майдані? Хіба не за «чесну і прозору»?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

«Такі справи» хочуть миру, але готові до війни

Про «спокійне» життя дочірнього українсько-литовського підприємства «Такі справи» за минулої влади «Голос України» розповідав не раз. Нагадаю, надмірна «увага» податківців до видавництва у 2002 році спричинила позов «Таких справ» до держави Україна у міжнародний центр розв'язання інвестиційних спорів. Своє рішення цей орган має винести на початку жовтня цього року.

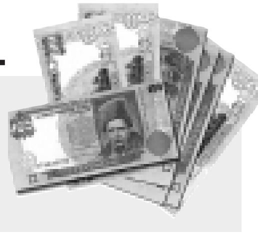
Оскільки в країні відбулася зміна «політичної погоди», керівництво підприємства звертається до нової влади з «мировою» пропозицією. Її умови на вчорашній прес-конференції виклав президент видавництва Сергій Данилов.

Друкування «опозиційної» продукції під час минулих парламентських виборів обернулося для «ТС» величезними збитками: втрачено майже 76 відсотків обсягів виробництва. Податківці також «відсікли» численних клієнтів, ринки та значну кількість колективу. Якщо суд ухвалить рішення на користь потерпілого підприємства, Україна буде зобов'язана сплатити 64,5 млн. доларів.

Це чомусь не бентежить представників уже нової влади: вони не дуже квапляться — попри обіцянки і домовленості — робити реальні кроки для мирного розв'язання «хронічного» конфлікту. Ні Президент, ні прем'єр, ні інші високопосадовці не відповідають на листи керівників видавництва. Тому вони змушені ще раз звернути увагу до проблеми через ЗМІ: «Такі справи» підтверджують невтрачену готовність дочірнього підприємства та литовських власників компанії «Токьос Токялєс» до миру, але попереджають, що «всеозброєні» до війни. Яка, поза сумнівом, негативно відіб'ється на іміджі України.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

НОВИНИ
СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2005 ■ № 124 (3624)

США скасували плату за візи для громадян України. Ті, хто звертаються по неімміграційні візи, будуть сплачувати лише візовий збір у розмірі 100 доларів

У Запорізькій області посадовці одного з банків привласнили більш як мільйон гривень

■ У НОМЕР

Дніпро стає загрозою

Українські екологи у співпраці з астрологами два роки тому вирахували, що саме сьогодні ми маємо відзначати День Дніпра. Цього разу організатори сподіваються не лише поспівати народних пісень над найбільшою річкою країни, а й звернути увагу на її екологічні проблеми. Минулого місяця Київ долучився до міжнародної Зеленої угоди міст. Це означає, що на папері ми боремося за збільшення доступу до питної води, прагнемо створити муніципальну лінію з відходів води тощо. Водночас реально проблемами головної водної артерії України переймається сьогодні лише вузьке коло екологів-активістів.

Напередодні свята у київському Будинку природи відбувся "круглий стіл" на тему: "Дніпро — джерело життя України". Зазначу, що внаслідок людської діяльності це джерело значно засмітилося. Після катастрофи на ЧАЕС у басейні річки склалася загрозлива ситуація. Щоб розв'язати усі ці проблеми, потрібні кошти й увага громадськості.

Наталя ШВЕЦЬ.

На допомогу сподівайся. І — на себе

Луганськ. Понад 250 млн. грн. можуть залучити в економіку області за умови виконання програми обласної кооперації. Але поки що фіксують лише втрати і низьку активність місцевого бізнесу. За підрахунками, з економіки регіону за п'ять місяців нинішнього року виведено майже 62 млн. грн. Одна з проблем — закупівля обладнання та сировини для луганських підприємств у інших регіонах. Скажімо, ДП "Свердловантрацит" майже 70 відсотків обладнання придбаває за межами області, а в "Лисичанськвугіллі" цей показник і того більше — всі 100 відсотків. Проблема, на думку керівників області, полягає у вузькій спеціалізації луганських підприємств.

Алла АНТИПОВА.

Подарунок горянам

Закарпатська область. Звивисту дорогу до школи чимало учнів уже не долатимуть пішки. Адже ще вісім навчальних закладів отримали автобуси. Особливо раді "персональному" транспортові школярі із гірських сіл Чорноголови Великоберезнянського, Горінчева Хустського, Зарічева Перечинського, Синевира Міжгірського районів та селища Воловця. За словами першого заступника голови облдержадміністрації Олега Гаваші, для того, щоб сповна виконати програму "Шкільний автобус", належить придбати їх ще 50. Десять передбачається закупити вже до кінця нинішнього року.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

І засвітилася труба…

Донецька область. У цеху № 2 ВАТ "Харцизький трубний завод" ввели в експлуатацію установку ультразвукового неруйнівного контролю труб. Нове обладнання вартістю 1,5 мільйона доларів, котре розробила і виготовила відома німецька фірма, окупиться, як вважають спеціалісти, за три роки. Такі сподівання небезпідставні. Адже харцизькі виробничники за нинішнє півріччя виготовили на 30 відсотків труб більше, ніж торік. За словами гендиректора Андрія Шишацького, зростання обсягів виробництва — результат замовлень для Ірану та нафтопроводу Атасу—Алашанькоу (Казахстан—Китай).

Ліна КУЩ.

Фото прес-служби ВАТ "Харцизький трубний завод".

Якщо не можна заощадити, краще витратити з користю

Гарний відпочинок завжди коштував дорого. Але багато киян готові з цим посперечатися, тому що безкоштовна піша прогулянка улюбленим містом — завжди до їхніх послуг.

Знавці радять почати подорож з Михайлівської площі, а точніше — з Михайлівського Золотоверхого собору. Маючи в кишені 15 гривень, ви зможете замовити екскурсію і довідатися, як будували (приблизно 900 років тому), руйнували і відновлювали цю святиню. Тут у дивний спосіб переплітається життя світське і духовне. З дзвіниці Михайлівського монастиря можна спостерігати справжній парад наречених і лімузинів. Інколи сюди приїжджають до 70 весільних кортежів! З недавніх пір молодята воліють привозити квіти не до Парку Слави на Печерську, а на Михайлівську площу, до пам'ятника княгині Ользі. Не поступається їй за популярністю і бронзова Проня Прокопівна в компанії з Голохвастовим біля Андріївської церкви — молодята люблять там фотографуватися.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Спекотний день найкраще провести на природі. Якщо зовсім дикий відпочинок вам не до душі, беріть грошики і прямуйте до Гідропарку. Залишивши в заставу паспорт, на човновій станції за 10 гривень на годину можна взяти човен, порибалити або просто покататися по Дніпру, милуючись дикими качками і новобудовами, які всупереч усіляким будівельним і екологічним нормам "закладають" буквально над водою. Водичкою питною і бутербродами запасіться заздалегідь, оскільки в Гідропарку все це коштує втричі дорожче. Атракціони тут теж недешеві — від 6 до 25 гривень, отже, якщо ви надумали відпочивати всією родиною "по повній програмі", приготуйтеся витратити щонайменше сотню і найбільше — п'ять сотень гривень. До того ж не думайте, що в інших місцях традиційного сімейного відпочинку вам вдасться щось заощадити. Приміром, подивитися на жирафа в столичному зоопарку юний натураліст зможе за 7 гривень, а дорослий — тільки за 15. Плюс традиційні сік-їжа-морозиво.

Якщо ваша стихія — вода, прямуйте на Річковий вокзал. На жаль, колись обов'язковий пункт шкільної програми — екскурсія до Канева — тепер неможлива. Як повідомили у віконці каси, "цього року такі поїздки здійснюватися не будуть". Зате до ваших послуг подорож в устя Десни, на Київське море або, у крайньому разі, — на Осокорки. Загалом, вибір, хоч і небагатий, є завжди.

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

Скільки коштує

Оглядова екскурсія по "Софії Київській" — 20 гривень плюс 12 гривень за вхідний квиток

Оглядова годинна прогулянка по Дніпру від Річкового вокзалу — 15 гривень

■ ЦИФРА

710 гривень

Така середньомісячна заробітна плата одного штатного працівника в Миколаївській області. Це на 35 відсотків більше, ніж торік улітку. Зростання зарплати у працівників охорони здоров'я і соціальної сфери — на 22, освіти — на 21 відсоток. Найбільш високооплачуваними залишаються співробітники фінансової сфери, виробництва електроенергії, газу і води, металургії й обробки металу. Їх оплата праці перевищує середній рівень у 1,6—2,3 разу. Мало одержують (майже наполовину менше середньої по області) працівники рибного і сільського господарства, текстильної промисловості.

Донбаська кераміка починає війну за ринки

У Слов'янську запущено єдиний у Східній Європі завод з виробництва керамічної маси — ЗАТ "Керамічні маси Донбасу". Перша черга заводу випускатиме близько 60 тис. тонн керамічної маси для виробництва порцелянового, фаянсового столового та декоративного посуду, електроізоляційних виробів, сувенірної продукції, будівельної та технічної кераміки.

Генеральний директор ЗАТ "Керамічні маси Донбасу" Володимир Меленець повідомив, що переміщення керамічного виробництва із Західної Європи на Схід, яке намітилося сьогодні, надає підприємствам України унікальну можливість одержати вихід на західноєвропейські ринки. Однак, за його словами, це потребує значної реконструкції вітчизняних виробництв.

Звичайний землетрус у Мукачевому

Підземний поштовх до двох балів за шкалою Ріхтера стався пізно ввечері сьомого липня у районі міста Мукачевого Закарпатської області.

— Це звичні для нашої гірської території землетруси, такої сили поштовхи відбуваються до 40 разів на рік, — дещо заспокоїв заступник директора з питань науки Інституту геофізики ім. С. Суботіна НАН України Олександр Кендзера. — Якщо подивитися на карту загального сейсмологічного районування, то в Закарпатті струси можуть сягати і семи балів (як це було в 60—роках). Там зазвичай ведеться будівництво у сейсмостійкому варіанті.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

P. S. Учений також повідомив, що прогнозування землетрусів — це надто дорога справа. Такі спроби були у 1975 році в Китаї, де спрогнозували землетрус, за п'ять годин вивезли 800-тисячне місто. Але через рік у тій само зоні розломів навіть без передвісників стався ще потужніший поштовх і тоді загинуло 380 тисяч осіб.

Захисники Хортиці голодують

Учасники акції протесту проти будівництва мостів через Національний заповідник "Хортиця" оголосили суху голодовку. Вони також заявили, що переходять з київського майдану Незалежності на вулицю Банкову і будуть пікетувати секретаріат Президента України. Запорізькі священики Святослав Щербина, Світовит Пашник, Володимир Мельниченко, депутат Запорізької міської ради Юрій Кравченко і народний депутат Лесь Танюк вимагають від Віктора Ющенка заборонити будівництво мостів через Хортицю.

Президент України 1 липня створив робочу групу з вивчення питань будівництва автотранспортної магістралі через Дніпро в районі Запоріжжя. Будівництво має бути призупинено до розгляду висновків та пропозицій робочої групи. Проте, як заявив С. Щербина, відповідне розпорядження Президента не виконують ані Запорізька облдержадміністрація, ані міська рада. Будівництво не лише не зупинено, а триває цілодобово, **повідомляє УНІАН.**

Гуртом швидше і... газ подавати

Хмельницький. Одразу до чотирьох сіл Білогірського району надійшов газ. В одному із найвіддаленіших районів області газифікація набула небачених досі темпів. Тож є сподівання, що до кінця року природне паливо підведуть до десятка сіл. Подолати такий рубіж взялися разом ВАТ "Хмельницькгаз", районна влада та місцеві сільськогосподарські підприємства.

Ірина КОЗАК.

Оглядова екскурсія по "Софії Київській" — 20 гривень плюс 12 гривень за вхідний квиток

Удар у саме серце

(Початок на 1-й стор.).

Учорашній день у Лондоні був не менш страшний, ніж четвер. Було виявлено кілька підозрілих пакетів. Тому одна за одною зачинялися станції метро. Утім, жодна із загроз не підтвердилася. І станції відкрилися знову.

Але ж Лондон славився як одна із найбезпечніших європейських столиць. Нинішній теракт став наймасштабнішою атакою на місто з часів Другої світової війни. Саме слава безпечного міста допомогла йому вирвати у Парижа, Нью-Йорка, Мадрида і Москви, уже зазнававших теракти, право на проведення Олімпіади-2012.

Тому в четвер лондонці їхали на роботу в гарному настрої... Але о 8.49 прогримів вибух у вагоні підземки між станціями "Ліверпуль-стрит" і "Олдгейт-Іст". У той момент ніхто не знав, що це — перший у черзі подібних вибухів.

Відповідальність за всі шість узяло на себе невідоме раніше угруповання "Секретна організація джихада "Аль-Каїди" в Європі". Міністр внутрішніх справ Великої Британії Чарльз Кларк припустив, що теракти були вчинені терористами-самогубцями.

У заяві на своєму сайті угруповання закликає "націю ісламу і націю арабів порадіти за час помсти, що настав, британському сіоністському уряду хрестоносців за влаштовану ними різанину в Афганістані та Іраку". Угруповання запевняє, що не раз попереджало і британців, і їхній уряд.

Більшість експертів вважають, що атака терористів не зіпсує репутацію міста. Уряд не вдаватиметься до радикальних заходів. Наприклад, з обмеження в'їзду в країну. Однак, напевно, Британія тепер ще більше активізується в боротьбі з тероризмом. Зокрема, може збільшити свій контингент в Іраку та Афганістані.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото AFP.

Поліція та робітники працюють на місці недавніх вибухів у Лондоні

"Батьку" попереджають

Європарламент знову стурбований долею демократії в Білорусі. Цього разу законодавчий орган прийняв резолюцію, у якій закликав країни Євросоюзу розглянути питання про посилення санкцій проти керівництва цієї країни.

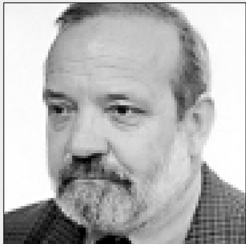
Фото AFP.

Президент Росії Володимир Путін під час саміту країн "великої вісімки" зустрівся з прем'єр-міністром Японії Дзюнітіро Коїдзумі.

Парламент засудив "необгрунтовані напади" на свободу ЗМІ з боку адміністрації Олександра Лукашенка. До цього відносяться "незаконні арешти, погане поводження з ув'язненими, зникнення і політично мотивовані утиски", — сказано в документі. Резолюція також закликає Єврокомісію, виконавчий орган ЄС і лідерів країн Євросоюзу розробити довгострокову програму підтримки для незалежних журналістів у Білорусі, включаючи фінансову допомогу і навчання.

Олександра Лукашенка може порадувати тільки одне — резолюції Європарламенту не мають юридичних наслідків. Це всього лише попередження. Реальні кроки все одно вживає Єврокомісія. Торік Євросоюз запровадив обмежені санкції проти Білорусі, заморозивши з Мінськом відносини на високому рівні і виключивши Білорусь зі свого плану європейського добросусідства, **повідомляє "Корреспондент. net".**

Цитата дня

"Найгіршою реакцією для Європейського союзу на нинішню кризу стало б закриття дверей Європи для подальшого розширення. Але саме це, на жаль, і відбувається. Дехто інтерпретує результати референдуму у Франції і Голландії як протест "старої" Європи проти прийняття в 2004 році до складу ЄС 10 нових членів, до того ж це враження підсилюється внаслідок фіаско саміту в Брюсселі 16—17 червня", — стверджує журналіст польської газети "Жеч Посполита" Славомир Поповський у статті "Відкрита Європа".

Борги пробачили, а бідність залишили

Учора в шотландському Гленіглсе завершився саміт лідерів "великої вісімки". Найважливіше питання зустрічі — про ліквідацію боргів найбіднішим країнам світу — учасники залишили на останній день саміту. Лідери списали всі борги 18 злиденним країнам, переважна більшість яких розташована в Африці. Спостерігати за тим, як лідери "великої вісімки" великодушно прощають 40 мільярдів доларів, приїхали глави держав і урядів ПАР, Нігерії, Ефіопії, Танзанії, Гани, Сенегалу, Єгипту й Алжиру, а також президент Африканського Союзу, глава Світового банку і директор-розпорядник МВФ. Багато хто з аналітиків вважають, що списання боргів — неефективний метод допомоги бідним. Адже більшість африканських кредитів пішли не на допомогу злиденним африканцям, а у кишені їхніх вождів. Таке списання може ще більше підбадьорити лідерів африканських країн безвідповідально брати кредити.

■ ЩОДЕННИК

Житимемо за статками. Всі

Понеділок. За даними Держкомстату, споживчі ціни в червні майже на всі товари зросли. Приміром, цукор подорожчав на 12,6%, картопля — на 5,8%, м'ясо і птиця — на 2,6%, а пально-мастильні матеріали — на 1,9%. Подорожчали послуги міського автотранспорту, фрукти, медикаменти, друковані видання. Водночас, за результатами багатьох опитувань, більшість українців позитивно оцінює діяльність Прем'єр-міністра Тимошенко, а 44% опитаних не підтримують її можливої відставки — рейтинг глави уряду зростає так само швидко, як і ціни.

Феномен, котрий важко і пояснити, і зрозуміти. Деінде така ситуація ймовірно спричинила б відставку Кабінету. Саме час, мабуть, заговорити про нашу загадкову душу...

Вівторок. Указом Президента при главі держави створено Національну комісію зі зміцнення демократії і утвердження верховенства права, керівником якої призначено Сергія Головатого. Вона "допомагатиме державі у виконанні Копенгагенських критеріїв, що визначають відповідність рівня демократії у країні європейським стандартам".

Що б це означало? Президент виконує обіцянку про створення нових робочих місць? А розпочав з працевлаштування пана Головатого...

Середа. Парламентська асамблея Ради Європи стимулюватиме Україну "потужним складом спостерігачів на майбутніх виборах — щоб вони пройшли чесно". Про це заявив президент ПАРЄ Рене ван дер Лінден. Посол США в Україні Джон Гербст теж вбачає у цьому необхідність, бо "старі традиції нелегко відмирають". Не вірять ці панове в те, що демократія у нас перемогла...

Четвер. Зарплатня Ющенка залежить від Тимошенко, у Порошенка вона менша, ніж у неї, а Держсекретар матиме її таку само, як... Так Інтернет-видання "Українська правда" намагалося пояснити постанову Кабміну про заробітки перших осіб держави. Задачка: яка платня у Прем'єр-міністра?

Відповіді на це ніде не знайдете. Натомість урядовці вказали мінімальний заробіток в Україні: 310 гривень нині, а з 1 вересня — 332, до яких "прив'язана" платня чиновників нижчого рангу. Починається вона з 16-разового збільшення, приміром, заробітку голови ЦВК.

Чому заробіток наших керманичів — таємниця? Адже на це спрямовані бюджетні кошти. Тож ми, платники податків, маємо право знати, скільки віддаємо їм на прожиток. А може, урядовцям важко пояснити джерела їхніх прибутків? Бо витрати, приміром, на спосіб життя Прем'єр-міністра навряд чи вкладуться навіть у найбільш сміливе передбачення її офіційної платні. Тим паче, навряд чи вистачить однієї мінімальної платні пересічного громадянина навіть лише на одну її робочу сукню...

П'ятниця. ВАТ "Приморець" з Феодосії подало на розгляд Секретаріату Президента унікальний проект яхти для Віктора Ющенка. На думку його директора, судно є "такою само частиною іміджу країни, як і резиденція Президента. Лише кілька країн мають технічні можливості для спорудження яхт з титановим корпусом". Такі, приміром, мають президенти Росії і Франції, прем'єр-міністр Італії.

Цікаво, чи зуміє Ющенко відмести пропозиції підлабузників? А ще більше — спокусу мати чергову "хатинку", яхту чи ще якусь "презентабельну" розкіш —начебто для підтримання іміджу. От тільки якого?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

РУМУНІЯ

Провалив реформу — йди у відставку!

Уряд країни пішов у відставку через провал реформи судової системи. Прем'єр-міністр Калін Тарічану оголосив про це після того, як Конституційний суд заблокував прийняття законів. Річ у тім, що змін у судовій системі від Бухареста вимагає Брюссель. Це одна з умов вступу Румунії до Євросоюзу в 2007 році. У країні очікують дострокові парламентські вибори.

ІСПАНІЯ

Поїздочка...

Біля міста Торрев'єха автономної області Валенсія сталася ДТП. Автобус, водій якого втратив керування, намагаючись уникнути зіткнення з автомобілем, що його обганяв, виїхавши за межі шосе, впав у кювет глибиною сім метрів. Загинули три особи, багато поранених. В автобусі їхали п'ятдесят дітей і підлітків 12—18 років, які поверталися в дитячий табір з екскурсії.

ЯПОНІЯ

Протидіяти прем'єру небезпечно

Парламент можуть розпустити в разі неприйняття верхньою палатою законопроектів з поштової реформи. Групи і фракції проводять консультації з вироблення позиції перед голосуванням, запланованим на наступний тиждень. Нижня палата прийняла законопроекти з мінімальною більшістю в п'ять голосів. Протидіють прем'єру Коїдзумі в приватизації поштової системи також деякі члени правлячої партії.

КАЗАХСТАН

"Подарунок" з пустелі Кара-Кум

На території країни встановилася аномально висока температура повітря (середній денний показник — 33,5 градуса). Абсолютним рекордсменом став адміністративний центр області Чимкент, де стовпчик термометра в тіні показує 47 градусів. Спеку синоптики пояснюють приходом на територію Казахстану великого циклону з Південної Азії, зокрема з пустелі Кара-Кум.

США

У НАСА бояться вітру

Фахівці американського Національного аерокосмічного агентства (НАСА) почали підготовку до можливої евакуації корабля "Дискавері" з майданчика на мисі Канаверал. Цих заходів вжито у зв'язку з наближенням до берегів Флориди урагану "Денніс". У НАСА побоюються, що сила вітру може перевищити максимально допустиму для встановленого на березі океану космічного "човника" межу в 129 кілометрів на годину. У разі евакуації старт доведеться відкласти на тиждень.

■ СПОРТ

Одеса готова до свята

Футбол. Сьогодні матчем на стадіоні "Чорноморець" в Одесі між донецьким "Шахтарем" і київським "Динамо" стартує сезон 2005/06 у нашій країні. Зрозуміло, що обидва колективи вже прибули до "перлини" біля моря. І готові до двобою.

Донеччани у Швейцарії провели підготовку до кількох змагань — національного чемпіонату, розіграшу Кубка, Ліги чемпіонів і, звичайно, до поєдинку за Суперкубок країни. Чемпіони України навіть кілька товариських матчів зіграли (про них ми вже повідомляли). Відчувається, що і наставник команди Мірча Луческу, і його підопічні перебувають у доброму гуморі й задоволені проведеною роботою.

"Шахтар" ще в четвер прилетів до Одеси із Швейцарії і зупинився в готелі "Моцарт". Увечері "вуглярі" провели тренування на стадіоні "Чорноморець". У складі чемпіона — 24 футболісти. Адріана Пуканича, Артема Федецького, Дмитра Чигринського, Євгена Бредуна, Даніеля Флорю та Дмитра Молдована відправлено до Донецька.

Ще не повернувся до команди бразилець Брандау, чия відпустка вочевидь затяглася. Через дискваліфікацію не зможуть сьогодні зіграти Олексій Бєлік, Беркеуан і Матузалем.

А от динамівці готувалися вдома, в Ялті. Леонід Буряк і його штаб на тому зборі приділяли увагу різним напрямам підготовки, зокрема, біговій, функціональній. Цього разу багато працювали з м'ячем тощо. А от контрольних матчів не значилося. Лише останнього дня зіграли між собою двосторонню зустріч.

Напередодні відльоту до Одеси динамівський колектив поповнився двома новими виконавцями. Та якщо колишнього дніпропетровця Руслана Ротаня (виступав за "Дніпро" шість сезонів) можна вважати справжнім новобранцем (півоборонець збірної України підписав з киянами п'ятирічний контракт і виступатиме під 14-м номером), то цього ніяк не скажеш про воротаря Тараса Луценка.

У нього тепер дворічна угода з київським клубом. Нагадаємо, що Луценко — вихованець легендарного стража воріт київського "Динамо" і збірної країни 70-х років Євгена Васильовича Рудакова. І в динамівському колективі Тарас теж не новачок. Свій перший матч за другу команду клубу він зіграв ще... 1992 року. Однак, провівши в "Динамо" сім сезонів, так і не закріпився в основному складі. Тому перейшов до російського клубу "Уралан" (Еліста), який тоді очолив знаменитий динамівець Павло Яковенко.

У попередньому сезоні Тарас Луценко виступав за ужгородське "Закарпаття". Слід зазначити, що великою мірою завдяки цьому воротареві ужгородці зберегли місце у вищій лізі. Визначився з ігровим номером і Сергій Ребров, який повернувся до динамівської сім'ї після тривалих закордонних мандрів. На футболці знаменитого футболіста буде цифра 5.

А тепер кілька слів за Одесу. В місті, справді, відчувається великий інтерес до події.

— Для нас велика честь приймати таке престижне змагання, — сказав під час зустрічі з представниками ЗМІ заступник міського голови **Володимир Курінний.** — Тому зроблено все, щоб захід був вдалий. Незважаючи на досить пізній початок зустрічі (о 20.45), виділено додатковий транспорт, щоб уболівальники мали змогу без проблем дістатися додому. Громадський порядок охоронятиме достатня кількість міліціонерів...

Квитки на матч давно вже продано. Втім, на трибунах красеня стадіону в парку імені Тараса Шевченка все-таки буде більшість уболівальників з Донецька і Києва. Це й не дивно, адже грають команди з цих міст. Хоча й одесити не залишаться осторонь. А їхні симпатії, либонь, розділяться. Як і торік, під час першого розіграшу Суперкубка України, коли протистояли саме ці суперники. Тоді доля призу вирішилася на користь "Динамо" в серії післяматчевих пенальті...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Одеси).

Потенційні тещі втратили сон

Ювілейний — 75-й — випуск у Київському вищому професійному училищі деревообробки: 298 майбутніх зятів-"золоті руки"!

Ще б пак! Кому ж не хочеться, щоб доньці "дістався" чоловік, з яким не доведеться сидіти на розхитаному табуреті й червоніти перед сусідами за перекошені двері.

Але це тільки початок — тепер хай тримаються міцніше потенційні свекрухи! Окрім згаданих 298 орлів, цьогорічний випуск — це ще й три красуні: Іванна Можар, Юлія Муренець та Людмила Первушкіна! Якщо вже їм підкорилася деревообробна професія, то за все інше — як-от уміння готувати смачнющий борщ і тримати в руках майбутнього чоловіка — хвилюватися справді не варто.

Настає та радісна й трохи щемлива мить. Святково прибрана зала, море букетів, фотоспалахи, усмішки й легке хвилювання випускників, їхніх батьків, вчителів та майстрів виробничого навчання. На сцену піднімаються ведучі — Тетяна Колобашкіна і Павло Шевченко — звісно, також учні КВПУД (забігаючи вперед скажу: куди дивляться менеджери з кадрового забезпечення вітчизняних телеканалів, мені геть не зрозуміло!).

Утім, розслаблятися зарано, адже ще не складено останній і найважливіший екзамен — на уважність і любов до рідного училища. У білетах жартівливі запитання — на кшталт "В який бік відчиняються двері в кабінеті директора?" або "Скільки сходинок ведуть з вестибюля на другий поверх?". Та річ не в сходинках, а в умінні дотепно викрутитися з будь-якої ситуації — з цим також все гаразд, і випускники одержують відповідний документ.

На сцену разом з класними керівниками і майстрами виробничого навчання під звуки урочистого маршу по черзі піднімаються всі десять випускних груп: столяри, верстатники деревообробних верстатів, виробники художніх виробів з дерева, інкрустатори, оббивальники меблів, опоряджувальники виробів з деревини —майстри, котрі вміють робити з деревом дива, про які мріють не тільки потенційні тещі та свекрухи, а й керівники найсолідніших деревообробних підприємств! Двадцять чотири свіжоспечені професіонали одержують дипломи з відзнакою, 70 — підвищені розряди. Але чимало хороших слів заслужив кожен. Адже училище — не тільки краще в Україні за якістю "деревообробної освіти", а й традиційно перемагає на учнівських олімпіадах, спортивних змаганнях, звітах художньої самодіяльності. В останньому можна було пересвідчитися. На сцені вокально-інструментальний ансамбль училища під орудою його багаторічного керівника Олександра Єгорова відпрацював під час урочистого вечора на всі сто. А коли згадували вже ведучі заходу станцювали "Іспанські мініатюри", заведений позитивними емоціями зал ладен був уже й сам піти в танок.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Мама випускника Катерина Вишневецька, вчителька української мови та літератури Галина Чаус та директор училища Петро Громадюк благословляють юних у доросле життя хлібом-сіллю на вишитому рушнику. Від імені класних керівників вітання у віршованій формі виголошує вчителька зарубіжної літератури Світлана Ярошовець.

На сцену піднімаються команди випускних груп... з синіми і жовтими повітряними кульками в руках! Ці кульки — з написаними на них номерами груп — зв'язують докупи й під звуки Гімну училища відпускають з балкона просто в небо...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ (у найкращі роки своєї далекої юності — учень КВПУД).

На знімку: деревообробниці, відмінниці й просто красуні Іванні Можар диплом з відзнакою вручають директор КВПУД Петро Громадюк **(у центрі)** та голова державної кваліфікаційної комісії Микола Куліш.

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Жебрівського П. І.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє :**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Жебрівського Павла Івановича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 65, Житомирська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2755-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Іванова С. А.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Іванова Сергія Анатолійовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 3, Автономна Республіка Крим, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2756-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Івченка О. Г.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Івченка Олексія Григоровича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, виборчий блок політичних партій "Блок Віктора Ющенка "Наша Україна", у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2757-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ніколаєнка С. М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Ніколаєнка Станіслава Миколайовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 187, Херсонська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2758-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Поліщука М. Є.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Поліщука Миколи Єфремовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 214, м. Київ, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2759-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Рябікіна П. Б.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Рябікіна Павла Борисовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 131, Миколаївська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2760-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Турчинова О. В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Турчинова Олександра Валентиновича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, виборчий блок політичних партій "Виборчий блок Юлії Тимошенко", у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2761-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Цушка В. П.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє :**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Цушка Василя Петровича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Соціалістична партія України, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2762-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Атрошенка В. А.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Атрошенка Владислава Анатолійовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 207, Чернігівська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2763-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Жовтяка Є. Д.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Жовтяка Євгена Дмитровича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 95, Київська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2764-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ткача Р. В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє :**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Ткача Романа Володимировича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 88, Івано-Франківська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 7 липня 2005 року, № 2765-IV.

1 липня. Київ. Акція протесту представників Українського союзу ветеранів Афганістану і Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України» «Разом ми — сила!»

2 липня. Розпочався прийом документів на вступ до вищих навчальних закладів України.

3 липня. Полтава. Мітинг проти закриття обласної бібліотеки для дітей ім. Панаса Мирного.

5 липня. Київська область, Вишгородський район. Перепоховання останків 67-ми воїнів Радянської армії, які загинули в 1942—1943 рр. на Лютізькому плацдармі.

4 липня. Львів. Біля пам'ятника Тарасу Шевченку стартував велопробіг «Україна — Атлантика».

6 липня. Київ. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Парламентської асамблеї Ради Європи Рене ван дер Лінденом.

7 липня. Київ. Попри блокування трибуни, Верховна Рада України прийняла декілька законів, пов'язаних зі вступом до СОТ.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА та УНІАН

«Вісімка» досягла згоди з проблем глобального потепління, але без обов’язкового скорочення викидів газів

Економіка Європи зіткнулася з новими труднощами після вибухів у Лондоні

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

ЯКЩО ЗАХОЧЕШ ВДАРИТИ, ПАЛКУ ЗАВЖДИ ЗНАЙДЕШ

ГЕТЬ З ЛІКАРНІ

У своєму листі до редакції начальник відділу культури Гощанської РДА Анатолій Івасюк пише:

— 22 червня я був госпіталізований у відділення гастроентерології Рівненської обласної клінічної лікарні з діагнозом «виразкова хвороба дванадцятипалої кишки в стадії загострення, гіпертонічна хвороба другого ступеня», який мені поставили гощанські лікарі. Але вже наступного дня мене запросила до себе в кабінет лікар Марія Фівчук, яка на той час ще й виконувала обов’язки завідувачки гастроентерологічного відділення. І, вибачившись переді мною, сказала: «Ви продовжите лікування у терапевтичному відділенні Гощанської центральної районної лікарні». Тоді я подумав, що, можливо, потрібно звільнити місце для більш тяжко хворої людини. Але з’ясувалося, що лікарка змушена була мене виписати за усною вказівкою по телефону начальника обласного управління охорони здоров’я Мирослава Семаніва.

А ось що розповіла лікар Марія Фівчук:

— 22 червня до нас у відділення за направленням Гощанської ЦРЛ, через 25-й кабінет нашої поліклініки, поступив на лікування Анатолій Івасюк. Йому було призначено обстеження, лікування. 23 червня мені зателефонував в. о. головного лікаря обласної лікарні й запитав, чи в нас лікується А. Івасюк. Я відповіла, що так. Згодом до мене зателефонували з обласного управління охорони здоров’я. Начальник управління М. Семанів наполіг, щоб я виписала А. Івасюка і щоб він продовжив лікування у своєму райцентрі. Я спробувала переконати начальство, що, мовляв, хворий потребує лікування, але ніхто не послухав мене. До того ж п. М. Семанів сказав, що «начальнички» повинні поступати в обласну лікарню через головного лікаря.

Можна лише здогадуватися, що пережила під час цього лікар Марія Фівчук, якій за 33 роки її роботи ще не надходило подібних указівок.

— Переді мною людина, хворий, якому я повинна надати медичну допомогу, — каже Марія Фівчук. — Звичайно, я попросила вибачення у хворого, сподіваючись, що він мене зрозуміє, а також призначила йому лікування, не закривши лікарняного листка. А в історії хвороби і амбулаторній картці записала: «По розпорядженню (по телефону) начальника обласного управління охорони здоров’я та в. о. головного лікаря хворий (А. П. Івасюк. — **Авт.**) виписаний із відділення для подальшого лікування в терапевтичному відділенні Гощанської ЦРЛ, а тому відповідальність за подальше обстеження і лікування хворого із себе знімаю».

Щоправда, уже зараз М. Фівчук докоряє собі за те, що не проявила твердості і наполегливості у відстоюванні права А. Івасюка лікуватися в обласній лікарні:

— Мені потрібно було все-таки піти до М. Семаніва з історією хвороби. Хай би він письмово підтвердив свій наказ виписати його. А тепер практично мене підставили під відповідальність. І, звичайно ж, у цій ситуації я буду крайньою...

Марія Фівчук, кажучи це, наче у воду дивилася. Бо начальник управління охорони здоров’я Рівненської ОДА, депутат Рівненської обласної ради Мирослав Семанів випадок з випискою А. Івасюка прокоментував так:

— Є наказ по обласному управлінню охорони здоров’я, за яким про всі випадки госпіталізації держслужбовців необхідно інформувати головного лікаря та обласне управління охорони здоров’я для проведення моніторингу за станом здоров’я посадових осіб. Адже серед них найвищий рівень захворюваності. Ми повинні знати, хто, де і як лікується, щоб виробляти для них індивідуальний план лікування та санаторно-курортного оздоровлення. А лікар Фівчук не виконала наказу, не повідомила головного лікаря. Тож я сказав, що такі хвороби, як у Івасюка, можна лікувати і в районній лікарні. І взагалі, вважаю, що незабаром такого відділення, як гастроентерологія, в обласній лікарні не буде.

Сам А. Івасюк не має претензій до лікаря М. Фівчук. Він добре відгукується про її професійні та людські якості, розуміє, що на лікарку «тиснуло» начальство, і вона опинилася між двома вогнями: з одного боку, не послухатися М. Семаніва, який за короткий термін перебування на посаді начальника управління вже встиг зробити кадрову «революцію» в медицині, означало б для неї залишитися без роботи (вже наступного дня після моєї розмови з п. Семанівим лікарку звільнили від виконання обов’язків в. о. заввідділення. — **Авт.**), з другого боку, їй соромно перед хворим.

(Закінчення на 14-стор.).

«Тато любив читати «Голос України»...

Майже півтисячі кілометрів дорогами Волині проїхав наш кореспондент, щоб вручити подарунки газети її передплатникам

Матінка-випадковість вибрала трьох передплатників «Голосу України» для отримання подарунків від Рожищенського сирзаводу в різних районах області.

Разом із заступником директора підприємства Володимиром Літвінчуком на другий день Трійці, в день Духа святого вирушаємо в неблизьку, майже в півтисячі кілометрів дорогу. Час вибрано не випадково: всі наші призери — жителі сіл, і в будень їх дома застати важко. Найперше плануємо вручити виграш у селі Городище Луцького району. До нього з обласного центру кілометрів з двадцять п’ять.

— Як знайти хату Грищуків, — запитуємо в гурту молодиць, які йшли до сільської церкви.

— Перед фермою повернете направо. Третя хата від краю. Там тепер Борис Гащук живе. Він водієм КамАЗу в нашому господарстві працює.

Заходимо до затіненого деревами двору. На порозі з’являється середніх літ чоловік. Пояснюємо мету нашого візиту. Видно, як у господаря від хвилювання затремтіли губи:

— Тато любив читати «Голос України», особливо матеріали про минулу війну, учасником якої був. Він помер. Завжди передплачував вашу газету. Тепер це робитиму я.

Подарунки від «Голосу України вручає спонсор: заступник директора підприємства Володимир Літвінчук.

— Наші сири — одні з найкращих в Україні. Знають нашу продукцію за відомою торговою маркою «Роси». Щороку наше підприємство бере участь у різноманітних виставках і ярмарках. Жодного разу не поверталися без високих відзнак. Загалом маємо понад шістдесят золотих, срібних і бронзових медалей, нам також вручено приз «Золота торгова марка України». Продукцію Рожищенського сирзаводу можна купити в Києві, Харкові, Запоріжжі, Донецьку, інших великих містах України. Майже половину її відправляємо до Росії. Географія поставок дуже широка: від Калінінграда на заході — до Комсомольська-на-Амурі на сході. Тож хай і вам, Борисе Петровичу, смакують наші сири.

Треба віддати належне керівництву Рожищенського сирзаводу, яке не поскупилося, формуючи набори своєї продукції: в кожному по сім майже півторакілограмових головок твердого сиру різних найменувань і такої ж ваги шматок «Селянського» масла, десять пачечок плавлених сирків. У магазині стільки і за 250 гривень не купиш. Оскільки така продукція довго лежати не може, то клопіт з доставкою призів передплатникам «Голосу України» завод теж узяв на себе.

До наступного призера нашої лотереї Григорія Міщука потрібно їхати в інший кінець області: село Штунь Любомльського району. Коли ми зупинилися біля його будинку, спідометр «Жигулів» вже накрутив двісті кілометрів.

— Знаєте, я ледве не втнув дурницю, — зізнається господар. — Збирався написати до редакції, чому це я кожного року надсилаю квитанцію про передплату «Голосу України», а жодного разу подарунка не отримав. Але добре, що вчасно схаменувся. Майже годину ми розмовляли з 83-річним Григорієм Меркурійовичем. Дізналися, що він учасник війни. До Берліна не дійшов якихось 15—17 кілометрів. Отримав важке поранення. Потім воював проти Японії. У Пхеньяні його комісували, дали першу групу інвалідності.

— З цією першою групою мав одну цікаву історію, — хитро мружить очі ветеран. — Якось викликають мене до Любомльського райкому партії і пропонують стати головою колгоспу в Олеську. А господарство там слабеньке було, щороку керівників міняли. Кажу їм: де ж ви бачили, щоб інвалід першої групи ставав головою. Скривилися, але нічого не відповіли. Тільки через місяць викликають мене до Ковеля на медкомісію. Переводять на другу групу. А трохи згодом і зовсім знімають інвалідність, хоч як і раніше почувався кепсько. Кличуть знову в райком. «Ну що тепер скажеш, Міщук?» І сміються. Мусив дати згоду. Дружина дізналася, та в плач. А я жартую: не журися, через рік буду вдома. Але повернувся більш як через двадцять років. І земля в Олеську виявилася непоганою, і люди працьовитими (раніше вважали навпаки). Все велося в нашому колгоспі добре, особливо льонарство. Давало воно нам найбільші прибутки. За досвідом приїздили навіть з Києва. Ланкових орденами нагороджували. Шкода, що тепер в області про льон зовсім забули.

Ще одна цікава деталь нашої зустрічі в Штуні. За кілька днів до неї зателефонував до голови райради Михайла Ющука, щоб попросив голову сільради передати Міщуку про наш наступний візит.

— Навіщо когось турбувати, я й сам скажу, — почув у відповідь. — Григорій Меркурійович мій тесть і я живу разом з ним.

Хай читачі не підозрюють нас. Отримав свій подарунок тесть районного керівника цілком випадково. А може, й ні. Адже вже п’ятнадцятий рік виписує нашу газету і щораз надсилає квитанцію. Як зізнався Григорій Меркурійович, він вже ходив на пошту, щоб передплатити «Голос України» на 2006 рік. Відмовили, ціни ще не знають. З такою ж шаною ставиться до нашого видання і його зять. Та й загалом у Любомльському районі парламентська газета популярна. Тираж на друге півріччя знову зріс.

Ще до одного володаря подарунка від Рожищенського сирзаводу Василя Писачука їхати треба найдальше. Село Піща Шацького району, де він мешкає, розташоване за 190 кілометрів від Луцька, на самому кордоні з Білоруссю. Василь Микитович уже знайомий з нами. Два роки тому він отримав від «Голосу України» чоловічий светр. З нами відвертий: подарунок йому сподобався. Газету як читав, каже, так і читатиму. Тут наш союз надійний!

А що чутки селом поширюються швидко і без телефону, дізналися в місцевому кафе, куди зайшли, щоб вгамувати спрагу кухлем пива. Приємно здивувала почута там інформація, що Василю Писачуку привезли від «Голосу України» подарунок на 250 гривень. Потішилися, що маємо таку хорошу рекламу.

Хоч Піща і велике село, але нас тут швидко вирахували. Та й ми не уникали розмов на складні теми. Почули від селян, що місцеве господарство ледь дихає, що єдиний дохід у них від збору грибів та ягід, а ще від заробітків у сусідній Білорусі. Не менш цінну інформацію ми почерпнули і на розташованому в Піщі міждержавному пункті пропуску. Молоде подружжя з Любомля, перед тим, як перетнути державний кордон, розповіло, що вони нещодавно закінчили вищі навчальні заклади в Луцьку, але роботу вдома знайти не можуть. Зате в Білорусі в одному з колгоспів їм пообіцяли не лише хороші посади, а й житло. Що колгоспи там не порозвалювали, як в Україні, а навпаки допомагають їм. Тому в селах це будуються, є в людей і робота, і заробітки. Побажавши їм удачі, знову їдемо до села.

Побачивши там нульового кілометрового стовпчика, не утримуємося від спокуси сфотографуватися біля нього. Тут починається Україна. Там, за вказівним щитом, уже Білорусь. Захотілося, щоб наші люди не виїздили туди в пошуках заробітків, щоб знаходили щастя в себе на батьківщині.

Залишали це віддалене село вже надвечір. Його мешканці бажали нам доброї дороги. А ми були задоволені, що не тільки зустріли тут старих, а й знайшли нових прихильників нашої газети.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: заступник директора Рожищенського сирзаводу Володимир Літвінчук вручає приз Григорію Міщуку.

Фото автора.

Продукцію Рожищенського сирзаводу можна купити в Києві, Харкові, Запоріжжі, Донецьку, інших великих містах України

Учитель генералів, прокурорів, суддів

Патріарху вітчизняного кримінального права, талановитому педагогу та організатору вищої юридичної освіти України, академіку Академії правових наук, першому проректору Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого Володимиру Володимировичу СТАШИСУ виповнюється 80 років

Вдячні учні завжди пам'ятають свого старого, мудрого і доброго вчителя. Якщо завтра професора В. Сташиса водночас прийдуть привітати з ювілеєм тільки його найуспішніші вихованці — академіки і професори, міністри і генерали, адвокати і народні депутати, керівники органів прокуратури, суду, служби безпеки, — то навряд чи в просторому залі ректорського корпусу юридичної академії, якій він віддав усе життя, всім їм вистачить місця.

Буду щасливий, якщо моїми книгами користуватимуться тисячі студентів та викладачів

Не обділений сановитими посадами і відзначений високими званнями — професор права, доктор наук, академік, заслужений працівник вищої школи України і заслужений діяч науки і техніки України, кавалер найвищих державних нагород України, СРСР та інших держав, більш як сорок років незмінний перший проректор, понад двадцять років представник України в Міжнародному гаазькому суді, — Володимир Володимирович ніколи в житті не намагався зайняти не своє місце: ніхто про нього нічого подібного не сказав і напевне не скаже. Скромний і вимогливий до себе, він ніколи не дозволяв оточувати себе розкішшю, незаслуженими привілеями. Донині проживає з дружиною у звичайнісінькій двокімнатній квартирі. Найціннішими подарунками вважає картини, які одразу передає академії. А напередодні ювілею пожертвував альма-матер і найдорожче своє матеріальне надбання — унікальну власну бібліотеку, яку збирав усе життя.

— Знаєте, я частенько гортаю дорогі для мене сторінки, згадую минуле, переживе і думаю, що майже нікого з тих великих людей, які дарували мені колись свої книжки, робили в них дарчі написи, вже немає. А я все ще живу...

У вересні 1946 року я вперше переступив святий для мене поріг Харківського юридичного інституту. Закінчив його з відзнакою, вступив до аспірантури, захистив дисертацію за спеціальністю «кримінальне право», а у вересні 1956-го, у 28 років, уже був обраний на посаду завідувача кафедри кримінального права і процесу.

З перших кроків у науці я почав збирати власну бібліотеку. Багато книг купував, багато дарували автори. Мені поталанило бути знайомим, дружити з багатьма відомими вченими у сфері права. Як результат їх дружнього ставлення до мене — тисячі книг з автографами. Крім того, я зібрав за півстоліття і всю юридичну періодику. От і попросив рідну академію прийняти від мене цей скромний дар. Почуватимуся щасливим від того, що віднині моєю бібліотекою користуватимуться тисячі студентів і викладачів, юристів-практиків.

— Як будете жити далі без своїх улюблених книг?

— Звикатиму. Ще раніше подарував дитячому будинку художню літературу. Правда, дещо залишив і собі. В моєму невеличкому домашньому кабінеті на полицях три-чотири сотні книжок, зібрання авторів, яких я дуже шаную, без яких справді не зможу жити і до яких звертаюся майже щодня.

А в дарунок на вісімнадцятиріччя — бойове хрещення

Незважаючи на свій поважний вік, Володимир Володимирович зберіг не тільки хорошу фізичну форму, а й непідвладні рокам неординарні інтелектуальні здібності. Він, наприклад, цитує напам'ять не лише закони, які розробляв, а й вірші улюблених поетів, до того ж не заради бравади, а лише тоді, коли думка поета гармонізує з його власними міркуваннями. Події півстолітньої давності згадує в таких подробицях, наче вони відбувалися вчора. Проблематичні питання вітчизняного права тлумачить з такою ясністю і простотою, наче йдеться про звичайнісінькі буденні речі.

Утім, його життя не назвеш простим. У 1941 році встиг закінчити у Сумах лише вісім класів. В евакуації освоював професію тракториста. У 1943-му Володі Сташису виповнюється лише сімнадцять, однак він стає курсантом піхотного училища, а в дарунок на своє вісімнадцятиріччя одержує не офіцерські погони, а бойове солдатське хрещення на передовій.

Звання молодшого лейтенанта здобув у бою, а заразом і посаду комсорга батальйону. Того самого 756-го стрілецького полку 150-ї стрілецької дивізії, який брав Берлін, штурмував Рейхстаг і піднімав над ним Прапор Перемоги. Щоправда, молоденький лейтенант у той переможний час, важко поранений, паралізований, майже не сподівався встати коли-небудь на ноги. І все-таки він переміг, хоча досі носить у своєму тілі майже два десятки осколків війни.

Не повірите, але після війни я навіть не мріяв про кар'єру юриста

— Володимире Володимировичу, ваша біографія дещо схожа на біографію героя кінофільму «Місце зустрічі змінити не можна», вашого тезки Володі Шарапова. Правда, молодий лейтенант-фронтовик Володя Сташис не ганявся з пістолетом у руці нічними вулицями за злочинцями, але вже в студентські роки виконував обов'язки народного судді...

— Не повірите, але я після війни навіть не мріяв про кар'єру юриста. Фронтовик, інвалід, ходжу по Харкову з паличкою, шукаю, куди себе подіти. А тут оголошення: «Харківський гірничий індустріальний інститут приймає мобілізованих на перший курс». Вступив на будівельний факультет. Але в технічному вузі потрібно було багато стояти за кульманом, а з моїми пораненнями... Одне слово, лікарі порадили йти в гуманітарії.

На місці юракадемії були самі руїни. Вцілілим залишився лише маленький корпус у дворі. Заходжу до ректора. «Але ви запізнилися, іспити закінчилися, — каже він. — Йдуть заняття, на перший курс одних Героїв Радянського Союзу зараховано шість чоловік». Що робити? На третю полицю вагона, до Наркомату юстиції. Нарком, з огляду на мої фронтові заслуги, поранення і на те, що я вже навчався у вузі, дозволив як виняток вступити на перший курс. Сміливо заходжу до ректора: «Я дуже поважаю наркома, але поки ти їздив туди-сюди, наш вуз підпорядкували іншому відомству».

Здаватися було не в моїх правилах. Я знову на поїзд, до іншої приймальні, а там велика дошка з написом: «Голова комітету студентів і абітурієнтів не приймає». Але фронтовика прийняв і, зважаючи на дозвіл наркома, виніс таке саме позитивне рішення — «Зарахувати». Цей документ з такими важливими тоді для мене візами і досі зберігається в моїй особовій справі.

А стосовно судочинства, то я, справді, деякий час і навчався, і водночас виконував обов'язки народного засідателя. А нерідко — і судді, приймаючи рішення іменем держави. Юристів після війни не вистачало. Інколи в день розглядав до десяти справ, а вночі знову сідав за книжки.

Проект Кримінального кодексу України 1960 року відзначався повагою до прав людини

На посаді завідувача кафедри, якою В. Сташис керував упродовж 35 років, якнайліпше розкрився його талант педагога, вченого, організатора. За цей період було підготовлено понад 50 кандидатів та 8 докторів наук. У такий спосіб була створена авторитетна школа харківських криміналістів, широко відома не лише в Україні.

За радянських часів Харківський юридичний інститут вважався кращим в СРСР. У незалежній Україні Національна юридична академія імені Ярослава Мудрого за результатами рейтингу «Софія Київська» не раз визнавалася кращою серед юридичних вищих навчальних закладів.

Проте професор В. Сташис ніколи не спочивав на лаврах успіху. За його активної участі був розроблений проект Кримінального кодексу України 1960 року, який уже тоді відповідав високим принципам законності, демократії та гуманізму, поваги до прав людини. Разом зі своїми колегами-криміналістами він працював у групі Кабінету Міністрів України, яка підготувала проект і нового Кримінального кодексу України.

Понад сорок років він незмінний перший проректор, який зумів спрямувати зусилля всіх кафедр на постійне вдосконалення підготовки висококваліфікованих юристів, на створення нової структури академії. Тепер до її складу входять Інститут підготовки кадрів для органів прокуратури, Інститут підготовки слідчих для СБУ, Інститут підвищення кваліфікації, 13 факультетів, філіали в Полтаві і Сімферополі.

Наші випускники стовідсотково працевлаштовані

— Що означає бути кращим юридичним вузом країни?

— Наш вуз виник на базі юридичного факультету Харківського університету і нещодавно відзначив свій 200-літній ювілей. У нас чудові наукові традиції, потужна матеріальна база, передові освітянські методики і технології.

Знаєте, на початку 50-х років М. Хрущов пообіцяв покінчити через 20 років із злочинністю і закрив шість із дев'яти вищих юридичних навчальних закладів країни. Харківський інститут ця доля оминула, ми справді були кращими в СРСР, на нас було покладено завдання готувати юридичні кадри не лише для України, а ще й для кількох республік.

Сьогодні ми навчаємо рівно стільки студентів, скільки замовляє держава. Можна довго говорити про те, які хороші студенти і викладачі в тому чи іншому вузі, але гріш ціна таким словам, якщо випускники не можуть знайти собі гідну роботу. Фахівці, яких готуємо ми, бажані скрізь, вони стовідсотково працевлаштовуються.

Ми майже щороку вводимо в дію нові навчальні корпуси, спортивні споруди, об'єкти культурного призначення, гуртожитки. Мало хто вірить, але це факт: за роки незалежності наша матеріальна база зросла майже в чотири рази, з 65 до 220 тисяч квадратних метрів.

До його слів прислухаються міністри і президенти

Одним із основних напрямів наукових досліджень В. Сташиса є вчення про покарання. Він послідовно добивався скасування в Україні смертної кари, доклав чимало зусиль для проведення відповідної реформи кримінального законодавства. Багато уваги приділяє одному з найважливіших питань кримінального законодавства і кримінально-правової науки — проблемі кримінальної відповідальності за злочини проти особи. Ним розроблено і загальні питання, і проблеми кримінальної відповідальності за окремі види злочинів проти власності. Постійним предметом наукових інтересів В. Сташиса ще з аспірантських років є проблема боротьби зі злочинами у сфері господарської діяльності. Цьому присвячено не лише багато його праць, а й численні дослідження його учнів.

Упродовж кількох років В. Сташис очолював Харківське відділення україно-американського Центру вивчення організованої злочинності, який був створений Американським університетом (Вашингтон, США) та НЮА імені Ярослава Мудрого. Він не раз виступав з лекціями у багатьох навчальних закладах Європи та Америки. До його точки зору прислухаються керівники правоохоронних органів і президенти не лише країн СНД, а й західних держав.

Я глибоко переконаний, що смертна кара — не панацея у боротьбі зі злочинністю

— Володимире Володимировичу, Україна стала державою, в якій де-юре і де-факто людське життя визнано найвищою цінністю, а смертна кара взагалі скасована. Не жалкуєте?

— Анітрішки! Напевно, мало хто знає, що смертна кара абсолютно не розв'язує жодних проблем. Тоталітарний режим розстрілював без судових вироків десятки, сотні тисяч узагалі ні в чому не винних людей. Лише за резолюціями нашого найбільшого «правдолюбця» М. Хрущова в Україні було страчено 850 тисяч осіб. Хіба це не жахливо? І хіба це щось змінило? До того ж до смертної кари в нас традиційно засуджували лише за державні злочини, за вбивства ми ніколи не виносили вищу міру покарання.

Але чому я був і залишаюся ініціатором скасування смертної кари? Чому добивався, щоб її існування у нас було визнано таким, що суперечить Конституції? Бо весь цивілізований світ її скасовує. Бо ніхто не може позбавити людину життя, яке дав їй сам Господь Бог. Тому що помилка у разі винесення смертного вироку вже не може бути виправлена. А від того, що страченого потім реабілітують, ні йому, ні його близьким не стане ліпше.

Цілком закономірне запитання: чи зросла у нас кількість тяжких злочинів після того, як ми скасували цю вищу міру покарання? Ні, навпаки зменшилася, майже вдвічі. За перший квартал нинішнього, 2005, року в нас на 100 тисяч населення тільки 7 умисних вбивств. Для порівняння: в царські часи, в помірні роки СРСР — 5,5, в перші роки незалежної України — аж 12. Проте й нині в Білорусі — 18, в Росії — 20 і навіть у спокійній Естонії — 16.

У США смертна кара в половині штатів заборонена, в деяких — мораторій. Але коли у США смертна кара існувала майже на всій території країни, то там за рік виконувалося до десяти смертних вироків, тоді як в Україні, яка менша за кількістю населення в 5—6 разів, — кілька сотень! Тому я глибоко переконаний, що смертна кара — не панацея у боротьбі зі злочинністю. Бо знаєте, коли раніше навіть за крадіжку хлібини кат міг четвертувати на майдані жертву, то гаманці в цей час у натовпі вирізали з особливим завзяттям.

Моя найвища нагорода — моя дорога дружина

— Володимире Володимировичу, вам — 80! Ви у чудовій фізичній формі, а вашій працездатності можуть позаздрити навіть молоді і прудкі колеги. В чому секрет такого продуктивного довголіття?

— Думаю, у праці. Я все життя встаю о шостій ранку. До 65 років щодня бігав 10 кілометрів. Тепер щоранку ходжу 6—7 кілометрів. На сніданок дружина завжди готує мені вівсяну кашу, салат зі свіжих овочів, сир і чай, щось смачніше, перчене лікарі заборонили ще після поранень. І вперед, до 17.30 без перерви! А спати варто лягати близько 10-ї години вечора.

— Ви ніколи не палили?

— Та ні, грішив. Почав у 1940 році, коли мені виповнилося п'ятнадцять і я закінчив 7-й клас. Прийшов додому, поклав похвальну грамоту і сказав: «Дорогі тато й мамо, із завтрашнього дня я починаю курити». З того часу вони мені давали раз на тиждень певну суму грошей, щоб я міг купити собі найдешевші цигарки. А розпрощався з цією, безумовно, поганою звичкою 12-го квітня 1961-го. Того дня, коли Юрій Гагарін полетів у космос, а я вперше в житті отримав маленьку ізольовану квартиру, бо до цього ми з дружиною постійно «мандрували» по комуналках. Ось так я відзначив початок космічної ери людства.

За багаторічну звитяжну працю Володимир Володимирович був нагороджений найвищими державними нагородами України, десятками орденів і медалей Союзу РСР. Йому вручали нагороди у Франції, Великій Британії, США, Росії. Він є кавалером Всесвітнього ордена науки-освіти-культури Європейської академії інформації, членом Лондонської дипломатичної академії, Європейської асоціації законодавства, Європейської асоціації кримінологів. Очолює науково-консультативні ради або бере в них участь при Президентові України, Верховному Суді, Міністерстві юстиції, Генеральній прокуратурі. Обирався впродовж чотирьох скликань депутатом місцевих рад. Почесний громадянин міста Харкова...

— Володимире Володимировичу, а яка з нагород для вас найцінніша?

— Моя дорога дружина, Ольга Олександрівна. Ми з нею разом з 1948 року. Подолали всі незгоди, виховали доньку, радіємо за наших онуків — Володимира та Люсьєну. В минулому вона прокурорський працівник, старший радник юстиції, два десятки років очолювала відділ Харківської прокуратури. Це чудова людина, яка завжди про мене піклується. Це моя найвища нагорода, завдяки їй я й досі живу і ще непогано почуваюся. А якщо говорити більш серйозно, то мені було приємно, коли моя праця скромного вченого-юриста, єдиного з України, була відзначена найвищою нагородою СРСР — орденом Леніна.

— Ви у своєму роду перший юрист. А ким буде онук Володя?

— Онук не буде юристом, у нього хист до математики й хімії. Колись я хотів, щоб донька була правознавцем, але вона стала лікарем, і досить успішним. Напевне, кожен у цьому житті має пройти свій шлях.

Микола КОСИЙ.

Харків.

На знімках: генерал-лейтенант юстиції В. Сташис напередодні ювілею; «найцінніша моя нагорода — моя дружина і родина».

Фото з родинного альбому Володимира СТАШИСА.

Золота жила кримської «Масандри»

■ **ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ**

Національне виробничо-аграрне об'єднання «Масандра», яке минулого року відзначило 110 років своєї славної біографії, відоме в усьому світі вином найвищої якості. «Масандру» називають винною візитною карткою України. Недаремно Президент України Віктор Ющенко у травні під час перебування у Криму у Книзі почесних гостей «Масандри» написав: «Схиляю голову і знімаю капелюха перед кожним, хто приклав свій труд до Вашого чудового вина. Щиро дякую». І пристрасний поціновувач вина Жерар Депардьє, який разом з нашим Президентом відвідав підвали й угіддя винзаводу, теж не забув про людей, котрі наповнюють вино життям. «Масандра біля моря... — написав він. — Це прекрасна історія. І в келихах з вином, і в серцях тих, хто його виготовляє. Я ніколи цього не забуду. Спасибі тобі, життя».

Податки — мільйонами. Для України

У 2004 році колектив НВАО «Масандра» перерахував податків усіх видів на суму 12 617 850 гривень. Отже, кожний співробітник об'єднання, як платник податків, вніс до бюджету країни по 26 000 гривень. При цьому середня зарплата по головному заводу торік становила після усіх відрахувань 1 073 гривні. Вже стільки років «Масандра» є взірцем того, як можна гідно заробляти гроші, чесно сплачувати податки й утримувати соціальну сферу. І це тоді як «Масандра» як державне підприємство сплачує додаткові податки, на відміну від різних ТОВ, ЗАТ, приватних фірм, які їх чомусь платити не зобов'язані. Якби всі в країні так прозоро працювали, також показували справжню зарплату і сплачували всі податки, то який був би бюджет України? У три-чотири рази більший за наявний!

Минулого року об'єднання виробило 658 625 декалітрів продукції, що становить 102,9% порівняно з 2003-м. Набагато більше було випущено у продаж колекційного вина і вина в сувенірній упаковці. Обсяги експорту за рік зросли майже на 10% і досягли 55%. Основний дохід «Масандра» отримує від реалізації своєї продукції на зовнішньому ринку в одинадцяти країнах світу і частково втрачає його на закупівлю різного виноробського обладнання — торік придбали на мільйон євро. Також було закуплено тисячу нових бочок. Це також важливо, як і насадження нових виноградників. Навесні цього року їх посаджено на 106 гектарах. Якщо взяти показники роботи за п'ять місяців 2005 року, то побачимо, що випуск вина порівняно з таким само періодом минулого року збільшився на 14,9%, експорт зріс на 42,8%. І податків до бюджету держави за п'ять місяців цього року перераховано більше, ніж за відповідний період минулого.

— Усі замовники купують наше вино за передоплатою, — підкреслює генеральний директор НВАО «Масандра» Микола Костянтинович Бойко. — Про що це свідчить? Насамперед про те, що вони впевнені в якості нашої продукції, її конкурентоспроможності та у своєму прибутку після продажу вина. Цінують наше вино в Англії, Швеції, Швейцарії, Канаді, країнах Прибалтики, Росії, Білорусі, Польщі, Японії, Америці й навіть у Непалі. Минулого року експорт становив 55 відсотків — ми реалізували продукції більш як на сім мільйонів доларів США. Продовжуємо співробітництво з Францією, розпочате з ініціативи Європейського союзу за програмою «ТАСІС» 2002 року в рамках проекту «Каор-Кагор».

Одне з чудес світу і його люди

Коли мені показували головний завод, його прославлені винні галереї, пригадалося, що учасники регати «Кайра-99» — яхтсмени і бізнесмени з 14 країн світу — після екскурсії по «Масандрі» й дегустації вина назвали її одним із чудес світу. Проте нічого цього не було б без людей, які працювали і працюють тут. На підприємстві є медпункт, стоматологічний кабінет, спортзал, сауна. За власні кошти з прибутку масандрівці утримують і житлово-комунальне господарство, і свій дитсадок. Одне місце в ньому коштує 900 гривень на місяць, а батьки за дитину платять лише 50 гривень. І мамі після народження дитини три роки виплачують мінімальну зарплату. Ту атмосферу затишку, турботи, доброзичливості й поваги, яка панує в об'єднанні, просто неможливо передати словами, це треба відчути. Я не знаю рівних Миколі Бойку за господарською кмітливістю, простотою і скромністю. Тут директор обідає в одній їдальні з робітниками, до нього завжди можуть підійти з будь-яким питанням і з упевненістю, що все буде вирішено. Так само, як і ялтинці, які вже кілька разів поспіль довіряють йому депутатський мандат. Проте й депутатові не так просто відстоювати інтереси виборців та колективу, особливо якщо йдеться про масандрівські землі. Річ у тому, що головний завод і 9 заводів-радгоспів розміщені від Судака до Фороса приблизно на 186 км чудового чорноморського побережжя. Виноградники — поблизу моря і є жаданим об'єктом для бажаючих побудувати дачу біля моря. Що їм мускат і нагадування про те, що землі «Масандри» — народне надбання. Так само, як вдалося масандрівцям зберегти свої виноградники в 1987 році, вдалося відстояти й землі. За 18 років керівництва «Масандрою» Миколі Костянтиновичу п'ять разів доводилося стикатися з тим, що землі об'єднання хотіли прибрати до рук високопоставлені особи. Був і такий випадок, коли чиновники з Києва намагалися забрати в колективу радгоспи «Лівадія» і «Гурзуф». Відстояли.

Тамара ЛОЗОВА.

***На знімку:** Віктор Ющенко і Жерар Депардьє в «Масандрі».*

«Соколи» на... м'ясокомбінаті

■ **ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ**

До полтавського корпункту «Голосу України» Наталію Козлову привела не лише особиста біда. Ще зовсім молода жінка, яка донедавна вважала себе успішним керівником, хорошим спеціалістом і шанованою в колективі людиною, не могла стримати хвилювання. А хвилює її не лише власне здоров'я, підірване останнім часом через обставини, про які йтиметься нижче, а й доля цілого підприємства — Лубенського м'ясокомбінату, з яким пов'язана і її доля.

Як і більшість лубенських підприємств, за часів незалежності м'ясокомбінат дійшов до ручки. Люди опинилися на вулиці, цехи стояли пусткою... Надія на відродження з'явилася після 2002 року, коли зі зміною форми власності на руїнах підприємства виникло відкрите акціонерне товариство «Лубенський м'ясокомбінат». Нові власники не гаяли часу марно: за короткий термін їм вдалося повернути підприємство з коматозного стану до життя.

Результат не забарився: за останні два роки об'єм реалізації м'яса й м'ясопродуктів зріс у 2,7 разу, а ковбасних виробів — у півтора разу. Тільки 2004 року до бюджету у вигляді різних податків надійшло 479,2 тисячі гривень, що в 1,7 разу більше порівняно з попереднім роком. Люди почали регулярно одержувати стабільно високу як для Лубен зарплатню, додаткові платежі до бюджету за якою становили торік 564,4 тисячі гривень, що більш як удвічі перевищило показник 2003 року. Маючи стабільну динаміку розвитку, керівництво планувало реконструкцію виробництва, яка дала б змогу поліпшити якість продукції, розширити її асортимент, створити нові робочі місця, а отже, забезпечити і нові вливання до бюджету.

Однак не так сталося, як гадалося. Біда прийшла, звідки не чекали.

Починаючи з жовтня минулого року, на підприємстві дедалі частіше почали з'являтися перевіряючи різного штибу — від податкової до правоохоронних органів.

Утім, чимало лубенців (а на комбінаті й поготів) і нині пов'язують цей факт з неправильним політичним вибором керівництва ВАТ, адже тоді влада, як відомо, всіх «нагинала» працювати на одного з кандидатів у Президенти.

Уже 4 жовтня минулого року в Лубенській об'єднаній державній податковій інспекції з'являється постанова про порушення кримінальної справи «за ознаками злочину, передбаченого ч.3 ст. 212 КК України за фактом умисного ухилення від сплати податків посадовими особами ВАТ «Лубенський м'ясокомбінат». До речі, 23 березня ц. р. Лубенський міжрайонний суд скасовує цю постанову «як передчасну, таку, що постановлена (за мовою оригіналу. — **Авт.**) без дотримання вимог ст. ст. 94,98 КПК України, за відсутністю достатніх для порушення кримінальної справи даних про наявність ознак злочину». До того ж ще 13 листопада 2004 року прокуратура області зупинила досудове слідство за цією справою, а 14 грудня і взагалі скасувала її.

Однак за кілька днів до цього, 9 грудня 2004 року, старший слідчий слідчого відділу податкової міліції Лубенської ОДПІ виносить рішення про проведення на комбінаті... обшуку. Відтоді й почалося тут веселенькe життя. Особливо коли до справи долучився місцевий відділ обласного управління з боротьби з організованою злочинністю. 23 грудня (зверніть увагу — за два дні до переголосування другого туру виборів, але спишемо це на випадковість). Близько десятої ранку — в розпалі робочого дня — на підприємство прибувають озброєні бійці «Сокола», які швидко блокують найважливіші адміністративні й виробничі об'єкти.

*** Заступник директора з комерційних питань Наталія Козлова розповідає кореспондентові «Голосу України»:**

— На нашому підприємстві, звісно, є дуже чіткі санітарні норми. А тут уявіть: сторонні люди (вже не кажучи про зброю) без санітарного огляду і халатів, починають проникати в усі приміщення комбінату! Такого свавілля в житті не бачила...

Катавасія тривала до пізнього вечора. Звісно, того дня про жодну роботу комбінату мови і бути не могло. Вже не кажучи про технологію.

*** Майстер холодильника Андрій Невмержицький розповідає кореспондентові «Голосу України»:**

— «Соколи» нас не випускали нікуди. У мене на дільниці робота припинилася повністю — люди сидили під охороною автоматників у побутовій кімнаті, де перебував і я з начальником цеху. Навіть коли край треба було піднятися на третій поверх, вони «люб'язно» надали охорону. При цьому особисто мені ще й погрожували: ось, мовляв, потрапиш до нас... Звісно, слова вживали інші. Хотіли, щоб щось підписав, але я був у такому стані, що навіть і не розумів, що до чого... Отак і просиділи з 10-ї години до кінця робочого дня...

Правоохоронці намагалися з'ясувати роль комбінату у кримінальній справі щодо умисного використання реквізитів «фіктивних фірм «ПП «Зодіак — КМ» та «ПП «Пріоритет» з метою виявлення печаток, штампів, бланків та договорів з цими фірмами», вилучивши деякі документи. Незрозуміло тільки, який стосунок та доказове значення мають для справи бухгалтерські документи щодо закупівлі комбінатом великої рогатої худоби та свиней у 2004 році до «користування реквізитами фіктивних фірм», що надавали маркетингові послуги у 2003-му?

Це подивує і Лубенський міськрайонний суд, який 9 лютого ц. р. під головуванням В. Чабаненка за скаргою виконуючого обов'язки голови правління ВАТ Р. Мельника дав свою оцінку грудневим подіям. Суд визнав постанову старшого слідчого СВ ПМ Лубенської ОДПІ про проведення обшуку на ВАТ «Лубенський м'ясокомбінат» від 9 грудня 2004 року незаконною і скасував її. Визнано неправомірним і сам обшук, проведений на підставі цієї постанови співробітниками Лубенського відділу УБОЗ, яких зобов'язано було повернути відповідно до протоколу всі вилучені предмети. Апеляційний суд залишив це рішення чинним. І що? Хтось вибачився? Ні.

Хай навіть і так, але знову крапку було б ставити зарано.

За тиждень до згаданого рішення суду, 2 лютого ц. р., у міськрайонній газеті «Лубенщина» з'являється стаття помічника Лубенського міжрайонного прокурора Олександра Ринденка «Липкі руки», де висуваються вже нові звинувачення на адресу керівників м'ясокомбінату. Вони, мовляв, «за попередньою змовою з іншими особами» розкрадають відпущені державою для дотацій виробникам тваринницької продукції бюджетні кошти, які «розподілялися між учасниками організованої злочинної групи»(!). Тон публікації, сам підзаголовок викликає подив у людей, далеких від юриспруденції: «У ВАТ «Лубенський м'ясокомбінат» викрито крадіїв бюджетних та державних коштів»(!?). Невже молодому раднику юстиції не знати, що подібні звинувачення може пред'явити людям лише суд?

Щоправда, ніби схопившися, газета «Лубенщина», навіть не чекаючи суду, в одному з наступних номерів публікує відповідь в. о. голови правління ВАТ «Лубенський м'ясокомбінат» Романа Мельника, де той пише: «Даний матеріал ґрунтується виключно на припущеннях прокуратури. Він кидає тінь на добре ім'я та репутацію нашого підприємства. Все це викликає справедливе обурення у більш як 600 працівників колективу м'ясокомбінату. Ми не хочемо коментувати догадки працівників Лубенської міжрайонної прокуратури — ми вирішили звернутися в суд по захист нашої репутації, бо все, що написано в статті стосовно нібито неправомірних дій посадових осіб Лубенського м'ясокомбінату, є неправда. І хто, як не прокурор, повинен знати, що Конституція та закони України на органи прокуратури покладають функцію нагляду за дотриманням законів, а не навпаки — ці закони порушувати. А якщо і є якісь претензії, то треба звертатися в суд, а не безпідставно звинувачувати».

Статтю Ринденка довелося і справді «читати» Лубенському міжрайонному суду, розглядаючи позов м'ясокомбінату до редакції газети «Лубенщина», Ринденка Олександра Анатолійовича, Міністерства юстиції України, Міністерства фінансів України, Державного казначейства України, Генеральної прокуратури України та Полтавської обласної прокуратури про захист честі, гідності, ділової репутації, відшкодування моральної шкоди. І суд першої інстанції під головуванням С. Чередникова визнав, що «опублікування такої інформації завдало позивачу немайнової шкоди, що виразилося у приниженні ділової репутації у громадській думці, думці окремих осіб, було порушено звичайний ритм роботи підприємства, призвело до виникнення напруженості в колективі: погіршились обсяги виробництва, погіршився моральний клімат у колективі, в сім'ях членів колективу, втрачаються клієнти». Суд навіть прийняв рішення «стягнути з Генеральної прокуратури України шляхом списання коштів, виділених Державним бюджетом України на утримання прокуратури, 1000 грн. відшкодування моральної шкоди на користь ВАТ «Лубенський м'ясокомбінат». А газету зобов'язано опублікувати спростування за відомостями, які кваліфіковано «такими, що опубліковані несвоєчасно і є неправдивими на момент публікації».

Але, як кажуть, собака гавкає, а караван іде. На комбінаті, де побував цими днями кореспондент «Голосу України», напруженість у стосунках між людьми помітна й неозброєним оком. Ще б пак! Разом з начальником служби охорони комбінату А. Берлімовим ми підрахували: загалом за дев'ять останніх місяців на допитах у правоохоронних органах побувало більше сорока працівників підприємства (ледь не кожен десятий!).

*** Вагар Валентина Порада розповідає кореспондентові «Голосу України»:**

— 17 лютого я працювала у другу зміну. Десь близько сімнадцятої — було вже темно — під'їхали працівники міліції і сказали, що забирають на допит: «Пішли з нами...» Повістки жодної не було (її дали вже там). А на місці почалося: «Ось, нам казали...» І так цілу годину! Ну і що, як вам казали? Вони начулися багато і до мене — це неправда, але ж приймала я, я розписувалася, холодильник у мене прийняв... Все одно, мовляв, брешеш...

На жаль, навіть з журналістом чимало працівників комбінату остерегл ося говорити відверто, а то й взагалі уникали зустрічі: «Ви поїдете, а нам потім...» Досить сказати, що тільки в ковбасному цеху за цей період «пішло» два начальники, звільнилося три технологи. Прикро, але серед цих людей — висококласні спеціалісти. Але чи можна їм дорікнути в слабкодухості?

*** Заступник директора з комерційних питань Наталія Козлова розповідає кореспондентові «Голосу України»:**

— Мене потім ще тричі викликали на допит. Кожного разу був сильний психологічний тиск. Одного разу «швидка» забрала в передінфарктному стані до лікарні.

Коли 16 червня знову з'явилася на роботі, о 9.30 Захарченко зустрів мене з виконуючим обов'язки начальника відділу УБОЗу (на жаль, прізвища його не пам'ятаю) і вручив повістку, що на 11.00 викликають на допит. Захарченко взяв мене під особисту охорону і вже нікуди не відпускав, тільки в жіночу кімнату... Допит тривав три години 15 хвилин, але спершу протоколу ніхто не вів. Тиснули і на психіку: ось, мовляв, твоя камера, ось наручники... І я сказала: якщо затримуєте — затримуйте. І ось вони удвох — Ринденко і Захарченко, Захарченко і Ринденко... То по-доброму, то по-поганому... Але щоб дала потрібні показання. Щоб те, що вони мені скажуть, підписала. Словом, така каша, що зрештою я вже не могла навіть розмовляти... Вийшовши потім з кабінету, я навіть знепритомніла і впала зі сходів... Пізніше мене звідти забрала «швидка допомога». А в лікарні мені поставили діагноз «черепно-мозкова травма, забиття рук і ніг». Захарченко сказав, що мене треба затримати і пред'явити звинувачення, а Ринденко: нехай іде, ми завтра, якщо треба, заберемо...

...Зустрілися ми з Наталією Іванівною в одній з полтавських лікарень, де жінка досі проходить курс лікування. «Почуваю себе досі дуже важко, але ще тяжче на душі»...

Ось така історія, яку й коментувати зайве. Принаймні правоохоронці робити цього не квапляться....

З другого боку, в самих Лубнах перипетії навколо комбінату набрали неабиякого розголосу. Мимоволі в декого вже давно виникає запитання: а чи не накинув хто око на успішне підприємство, щоб прибрати його до рук... У це важко повірити, але замислитися є над чим. Адже помічник Лубенського міжрайонного прокурора О. Ринденко 15 червня уже «видав» постанову... ***«заблокувати рух усіх цінних паперів всіх власників ВАТ «Лубенський м'ясокомбінат»*** (курсив — мій) до вирішення питання по суті в суді». Риторичне запитання: так, може, тут і собака зарита?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Курсом на Говерлу

■ ДОСВІД: ПОЗАШКІЛЬНА ОСВІТА

Канікули! Саме час поговорити про позашкільну освіту (ПО). Бо на відміну від шкільної, вона не знає канікул, не знає вихідних. Навпаки, позашкільне навчання і виховання активізується саме тоді, коли школи відпочивають.

Не применшуючи ролі ЗОШ, де ПО займаються, як правило, вчителі-ентузіасти, для яких ведення гуртка — хобі, хочу розповісти про спеціалізовані заклади. Вони у кожному районному, місцевому і обласному центрах — Палаци дітей та юнацтва, Центри (клуби) юних техніків тощо.

Заклади збереглися — і це тішить. Вони розвиваються — і це додає віри, що держава не стоїть осторонь. Не стоїть, підтримуючи, щоправда, більше морально, ніж матеріально. Ви потрібні, каже влада, але витягайте себе із безвиході самі, а ми допоможемо, скільки зможемо. І заклади ПО себе витягають. Вони зводяться на ноги, щоб дітям нашим показати маяки: навчити, зорієнтувати у морі численних професій; виявити і підштовхнути таланти до творчих вершин Говерл і Еверестів.

Шукати удень з вогнем центри і палаци не треба. Залишмо Київ, де сам статус столиці допомагає закладам освіти розвиватися ефективніше, ніж у регіонах. Їдьмо до Харкова, колишньої столиці. Як там живе ПО?

Звісно, про всі позашкільні центри міста науки і мистецтв не розповісти. Вибрав два характерних, де, на мій погляд, зібране усе позитивне і проблемне, де віддзеркалюється суть ПО. Йдеться про станцію юних туристів і міський дитячий Палац культури.

Перша адреса — Харківська обласна станція юних туристів — одна з найбільших в Україні. А за специфікою діяльності, кадровим потенціалом і здобутками вона не має аналогів.

На станцію я вийшов випадково. Як буває з грибником: іде собі лісом, захопився збором підберезовиків і раптом розгинає спину, а перед ним мальовнича галявина з невеликою водоймою...

«Галявиною» став для мене «Довідник юного краєзнавця Харківщини», який презентувала мені начальник головного управління освіти і науки ОДА Людмила Бєлова. Це унікальне видання упорядкували Валентина Редіна і студентка Національного університету ім. В. Н. Каразіна Оксана Сіталова. У ньому міститься історія заселення краю, походження назв міст і сіл, інформація про видатних осіб, найпривабливіші об'єкти туризму, карта і герби районів. Заінтригувало те, що матеріали брошури із 112 сторінок підготували самі юні краєзнавці — вихованці станції. Дослідження не одного покоління школярів таким чином матеріалізувалися.

А завітайте в кабінети геології, археології — тут теж усе знайдене і зроблене руками вчителів і учнів.

— Інтерес дітей до краєзнавства і туризму, відповідно до екології, помітно зростає, — не без задоволення констатує Валентина Андріївна. — Тисячі дітей долучаються до цього станцією і районними центрами туризму. Походи, екскурсії, олімпіади, зльоти, конкурси, конференції — це тільки назви заходів, в яких торік активну участь взяли близько 70 тисяч школярів області.

НАША ДОВІДКА. ОблСЮТур відкрито 1951 року. У 86 гуртках 20 найменувань нині навчається майже 1,5 тисячі учнів шкіл Харківщини. Колектив станції — 46 працівників, 25 з них педагоги, серед яких чотири відмінника освіти, три майстра спорту з туризму та спортивного орієнтування, чотири першорозрядника. З 1985 року станцію очолює РЕДІНА Валентина Андріївна — заслужений працівник народної освіти, кандидат педагогічних наук.

А назви туристичних гуртків свідчать про масштабність роботи: лижний, велосипедний, спортивний, гірський, пішохідний, водний, спортивне орієнтування... Хлопці й дівчата Харківщини — неодноразові призери міжнародних і всеукраїнських змагань.

Літо — час таборів і походів, у яких свої навички удосконалюють тисячі краєзнавців і туристів. А восени вони сядуть за парти. Скажімо, при краєзнавчому відділі станції працюють дев'ять секцій історико-географічного напряму територіального відділення Малої академії наук. Цього року харків'яни стали переможцями Всеукраїнського конкурсу-захисту учнівських науково-дослідницьких робіт учнів — членів МАН. Вони вибороли найбільше (30) призових місць. Область же представляли 38 талановитих школярів. З них семеро (п'ять призерів) — вихованці обласної станції юних туристів.

— Вивчення історії, культури, природи рідного краю розпочинається з навчальних екскурсій по Харкову і області, — розповідає Валентина Редіна. — Наші працівники організовують їх за 26 маршрутами. Але цим не обмежуються — школярі виїжджають у Крим, Карпати, Одесу, на Вінниччину тощо. Наші діти активно поєднують краєзнавчу, туристичну діяльність із відпочинком у профільних таборах на узбережжі Чорного і Азовського морів, в Яремчі, Ворохті...

При станції працює дитяча база на 50 місць. Для підготовки юних екологів, географів, археологів, гідрологів, туристів облСЮТур має усе необхідне: обладнання, комп'ютери, засоби зв'язку і транспорт. Закуплене, зазначте, самим колективом за позабюджетні кошти.

Уміють колеги Редіної працювати, мають змогу заробляти. Інакше і не може бути у однодумців. До речі, частина педколективу — колишні гуртківці, учні Валентини Андріївни. Зокрема, Наталя Огурцова, методист по роботі з обдарованою молоддю, Ірина Скриль, завідділом краєзнавчої роботи, Роман Федотов, майстер спорту міжнародного класу і Володимир Іванов — обидва керівники гуртків.

Очолювані закоханою у свою справу директором, працівники станції не чекають манни небесної. Усе, що побудовано, пофарбовано, відремонтовано і запроваджено — усе справа рук Редіної та її помічників Михайла Позова, Ігоря Радченка, Марії Коновалової, Зої Грунтківської та інших.

Чи треба дивуватися, що до одного із кращих позашкільних закладів України діти їдуть з усіх куточків області. Втім, це тема окремої розповіді...

Іван ІЛЛЯШ.

Харків.

На знімках: гуртківці на змаганнях.

Фото з архіву «Голосу України».

■ ВІСТІ З БУКОВИНИ

А що у вас, хлоп'ята, в рюкзаках?

«Літо. Відпочинок-2005». Це вже друга така виставка, організована Торгово-промисловою палатою Буковини. Цього разу у заході взяли участь понад 30 фірм з Полтавської, Дніпропетровської, Чернівецької областей та Києва. Буковина представлена 27 підприємствами з Чернівців, Новоселицького, Глибоцького та Сторожинецького районів.

Як пояснив директор Торгово-промислової палати Василь Ляхович, основним завданням виставки є виховання довіри нашого споживача до українських товарів, часто кращих за імпортні. Цього разу пропонуються товари легкої та харчової промисловості для відпочинку і парфумерно-косметологічні засоби проти сонця, вітру та комах.

Виробниками організовано промоції та дегустації напоїв і продуктів, але найбільшу зацікавленість викликає туристичне спорядження, виготовлене за вимогами максимального комфорту з урахуванням різного досвіду.

Податківці звернули увагу на дрібного тіньовика

У Чернівцях виявлено три підпільні цехи, які виготовляли столярні вироби, ремонтували автомобілі, шили. Виявлені порушники сплатили до бюджету близько 3,5 тисячі гривень. Податківці Чернівців ведуть боротьбу з громадянами, які торгують на вулицях міста. З початку року було проведено 55 таких рейдових перевірок, у ході яких складено 206 протоколів про адміністративне правопорушення, дев'яносто двох громадян оштрафовано на загальну суму 3,5 тисячі грн. 78 матеріалів передано в судові органи. Податківці роблять усе для того, аби залучити до оподаткування і перукарів, які приховують свої доходи. З початку року вони виявили п'ять таких «майстрів», у результаті до державної скарбниці надійшло ще близько п'яти тисяч гривень.

Румунія попереджає Україну

Офіційні служби Румунії на підставі інформації з Міністерства навколишнього середовища та водного господарства попередили своє населення, а також владу прикордонних областей України про небезпеку масштабних паводків через значні опади у вигляді тривалих дощів та злив у Карпатах. Румуни також прогнозують зсуви грунтів і закликають мешканців гірських районів утриматися від поїздок у гори до 15 липня.

ПЕРЕВЕРТНІ

У березні минулого року з «незрозумілих» причин колишнє керівництво МНС вирішило «підвищити» ректора Черкаського «пожежного» інституту. І проти його власної волі та бажання всього колективу перевели до столиці, призначивши ректором іншого вузу. А на його місце прислали «гідну» кандидатуру із самого Дніпропетровська! Як тільки стартувала передвиборча кампанія, нове керівництво одразу взялося за особовий склад навчального закладу. Очолив бурхливу агітаційну роботу не хто інший, як сам проректор з питань роботи з персоналом.

До прикладу, святкування Дня студента було «прикрашене» гаслом «Молодь обирає Януковича», роздавали ручки, календарі та блокноти з відповідною символікою.

У неділю 31 жовтня 2004 р., в день проведення першого туру виборів Президента України, надійшла команда про збір офіцерського складу факультетів наглядово-профілактичної діяльності і пожежно-рятувальних сил та 200 курсантів. Проректор розпорядився сформувати 20 груп по 10 курсантів на чолі з офіцерами. Ці групи йшли в розпорядження заступника начальника УМВС у Черкаській області.

Того дня, незважаючи на неодноразові звертання та обурення офіцерів, які не розуміли, чому мають виконувати чиїсь незаконні вказівки і підпорядковуватися керівникам органів внутрішніх справ та тримати без вечері курсантів, проректор у наказовому порядку, погрожуючи звільненням тим, хто піде самовільно, тримав усіх до десятої години вечора. Аж поки не виник справжній конфлікт між ним та підлеглими, після чого офіцери самовільно розпустили особовий склад своїх підрозділів...

Та, мабуть, ще цікавішою подією стала «окупація» інституту напередодні виборів великою кількістю міліціонерів.

Був ще й примусовий мітинг на підтримку одного з кандидатів у президенти.

Справи вже давно минулих днів, скажете. Так би воно й було, якби відразу після закінчення виборчих перегонів один із головних агітаторів в інституті за підтримку провладного кандидата, на подив колег, не продемонстрував посвідчення учасника помаранчевої революції з підписом самого Віктора Ющенка, а незабаром з'явився на екранах місцевого телебачення вже як член партії «Наша Україна»!

Після повернення на роботу до інституту попереднього ректора за фактами зловживання службовим становищем та порушень, допущених проректором у роботі з особовим складом, було проведено два службові розслідування. Сумнозвісний проректор раптово захворів і з того часу вже третій місяць перебуває на лікарняному. Дуже доречно. Адже, крім усього іншого, його особою зацікавилася прокуратура міста.

Цікаву справу «провернув» проректор перед тим, як надовго «захворіти». Для групи спортсменів прийшов виклик для поїздки на міжнародні змагання. Курсанти розписалися у відомості за кошти, сумлінно здали закордонні паспорти, а в результаті — ні паспортів, ні 2000 гривень на поїздку, ані участі у змаганнях...

На загальних зборах колективу проректору інституту з питань роботи з персоналом, зважаючи на його «бурхливу діяльність», було висловлено недовіру. Колектив висунув клопотання перед міністерством про його звільнення із займаної посади... Проте поки хитромудрий службовець на лікарняному, ні звільнити, ні отримати від нього пояснення у службових розслідуваннях керівництво інституту не може. Залишається традиційно сподіватися, що кожний таки отримає по заслузі.

Вл. інф.

Один із головних агітаторів в інституті за підтримку провладного кандидата, на подив колег, продемонстрував посвідчення учасника помаранчевої революції

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2005 ■ № 124 (3624)

11 липня у прес-центрі НТКУ відбудеться презентація "оновлених" новин 1-го телеканалу

Одеський муніципальний музей особистих колекцій імені Блещунова брав участь у роботі VII Міжнародного фестивалю "Інтермузей-2005" у Москві й отримав там спеціальну нагороду

Тріумф у Відні, а вдома бідні

Луганський симфонічний оркестр успішно виступив у 35-му сезоні Віденського музичного семінару. До речі, він став єдиним українським оркестром, що концертував у всесвітньо відомому Центральному концертному залі Відня за всю його 120-річну історію. 30 жовтня в тому-таки залі планується ще один концерт наших музикантів, разом з хором студентів Луганського національного педуніверситету ім. Т. Шевченка.

Увесь концертний сезон симфонічний оркестр проведе під знаком свого ювілею — 60-річчя з дня утворення. Останні три роки колектив очолює відомий австрійський музикант Курт Шмід, з іменем якого пов'язують успіхи луганських оркестрантів. Хоча своїм мистецтвом симфонічний оркестр підкоряє зарубіжного глядача, він досі не має власного приміщення. Реконструкція облфілармонії, де базувався оркестр, триває вже шостий рік, фінансування ремонтних робіт недостатнє, а щоб збудувати нову філармонію, треба понад 17 млн. грн. Музиканти оркестру хочуть звернутися до керівників підприємств Луганщини, щоб зібрати кошти для завершення реконструкції філармонії.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Гроші дерев'яні, руки золоті

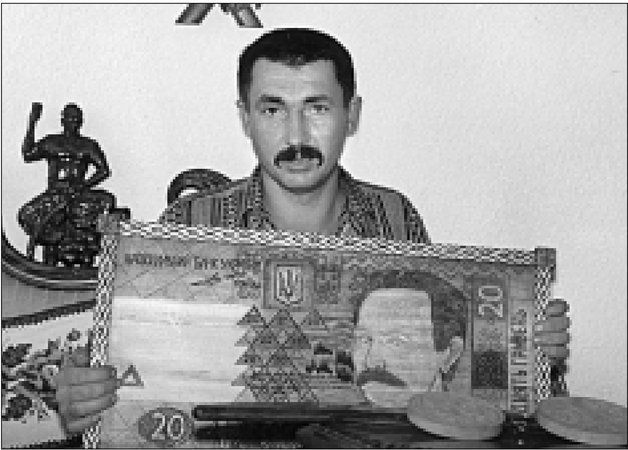
Від копійки до 50-гривневої купюри виготовив із... дерева самодіяльний скульптор, член Спілки народних майстрів України Георгій Панченко із села Смирнове Куйбишевського району на Запоріжжі. Усі монети — від копійки до полтини — збільшені в 5 разів. У стільки ж збільшені банкноти. Народному умільцеві ще треба виготовити 100-гривневу і 200-гривневу купюри. Це грандіозна робота!

У Георгія Івановича є жанрові композиції: «Козаки в дозорі», «Поєдинок», «Лев і янгол» та інші. Майстер чарівного різця виготовляє декоративні прикраси для дзеркал, настільних ламп. А ще робить оригінальні дивани, крісла, інші меблі.

Деревину майстер любить з юності. Перші уроки отримав від батька Івана Михайловича. Скульптор працює з дубом, буком, березою. У майстерні є спеціальні деревообробні верстати. Користується він і звичайними теслярськими інструментами, різними різцями.

Його будинок і батьківський дім нагадують музеї декоративно-прикладного мистецтва. Ви вірите, що оце виноградне листя з дерева? А піхви для декоративної шаблюки?

Різьбяр передає своє уміння синові, Сергію. А той прагне не підводити батька.

Георгій Іванович брав участь у багатьох виставках — у Запоріжжі, Києві. Його скульптури «Кобзар», «Пушкар», «Запорожець», «Вовк та Ягня» занесені до каталогу Першої київської виставки народної дерев'яної скульптури.

Костянтин ПРИЧИНЕНКО.

Фото автора.

Куйбишевський район
Запорізької області.

Шоу фраків та довгих суконь

Уперше в Києві в Національному театрі опери та балету відбудеться класичний Віденський оперний бал. 21 жовтня понад тисячу іменитих гостей — політики, дипломати, урядовці, бізнесмени та представники культурної еліти зможуть насолодитися чарівною музикою двох українських симфонічних оркестрів та австрійського квартету, невгамовними танцями та веселим шоу. Про це повідомив посол Австрії в Україні МіхаельМіісс під час прес-конференції.

Такий бал уже двічі проводився у Київській держадміністрації. Проте цьогорічний має стати "квантовим" стрибком: до нього будуть включені слов'янські елементи — виступи солістів української опери та балету, твори українських композиторів. Для українських модниць буде запропоновано проби найкращих дизайнерів бальної моди та танцювальний курс класичного танцю. Загалом бал відбудеться за класичним сценарієм Віденського оперного балу, який уже кілька сторіч поспіль проходить у Відні. Та не буде схожим український бал на віденський за ціною на квитки. Вона, за словами організаторів, буде помірнішою від австрійської. У Відні ціна досягла рекордної позначки — 15000 доларів за власну ложу.

Чехов по-заньківчанськи

Нещодавно заньківчани — Наталія Боймук, Галина Давидова, Андрій Сніцарчук, з. а. України Альбіна Сотникова —повернулися з Чеховського фестивалю у Москві.

У підмосковному Мелихово, садибі-музеї великого письменника, їх традиційно чекали з радістю. Адже провідні російські театрознавці, літературознавці, дослідники творчості Чехова вже чотири роки поспіль захоплюються щоразу новою виставою народної артистки України Алли Бабенко — «Дядя Ваня», «Дама з собачкою», «Вітрогонка», «Дім з мезоніном».

Остання з них була показана в парі з біографічною виставою «Спокуслива особа», літературну основу якої написав за листуванням Чехова й Ліки Мізинової директор Мелихoвського музею Юрій Бичков. Чи варто казати, що до сценічних версій за творами улюбленого письменника автор ставиться з особливою вимогливістю. Саме з урахуванням вражень від попередніх вистав п'єсу написано спеціально для А. Бабенко й заньківчан. Її прапрем'єра, яка відбулася не у Львові, а саме в Мелиховській садибі, набула, крім запланованого режисером і акторами, особливого змісту. Але найкраще про свої враження говорять глядачі-професіонали.

Фото Тараса ВАЛЬКА.

О. Шевляков, театральний критик: «Я подивився «Дім з мезоніном» і навіть не хотілося дивитися далі, був переповнений. Подивився другу виставу, і не знаю, що краще, — настільки ви були хороші. Мені здається, що Алла Григорівна (я шанувальник її режисури, вона чудово все це робить) знайшла вельми цікаве рішення і для цього оповідання, і для п'єси Ю. Бичкова. Вона дивовижно сприймає прозу, у прозі бачить п'єсу, і актор починає грати — це надзвичайно цікавий прийом, такий «фірмовий знак» Бабенко.

М. Торопов, н. а. Росії: «Коли проживаєш по-справжньому, це відразу діє, адже саме за цим приходять до театру. Лише за цим, за співчуттям, переживанням і за участю в процесі, який відбувається... І ваших очей я забути не можу. Дуже щиро — все було в єдиній надзвичайній атмосфері, атмосфера — це душа вистави, без атмосфери ми всі тільки полонені...»

Ю. Бичков, автор п'єси «Спокуслива особа»: «У мене у п'єсі було бажання сказати ВСЕ. Все сказати неможливо, але тут це було. У мене Чехов багато говорить, тут це відійшло, не зникло, а пішло в глибину. Чудово звучить підтекст у Альбіни Сотникової. Вражає талант у тому, як режисер відкрила дивовижну людину, героя вистави. Пластика А. Сніцарчука забезпечила тональність тонкого чеховського гумору, здавалося, це — живий Антон Павлович...»

Л. Гарон, театральний критик: «Сьогодні я раділа, що Чехов звучить українською, справді звучить музикою, і мені все зрозуміло, завдяки тому, як глибоко, як трепетно зіграно це акторами. Навіть слово «зіграно» тут не підходить. Як прожито, пережито! Такої Ліки (А. Сотникова) я ніколи ніде не бачила. Такий м'який, іронічний і, водночас, сором'язливий, витончений Антон Павлович. І безмежно чарівна, з величезними очима Місюсь (Наталія Боймук) ще по-дитячому наївна, по-дитячому переживає свої дорослі почуття. І чудова Катерина Павлівна (Галина Давидова) вона — та сама внутрішня пружина, яка регулює все, що відбувається. І все йде так, як повинно йти... Спасибі Вам за вашу творчість, за те, що показали нам такого Чехова й таких жінок, які були з ним поруч. Будемо чекати...»

Заньківчани також чекатимуть наступних ролей, фестивалів, задушевних зустрічей із витонченими поціновувачами. Творчість Чехова є не тільки однією з недосяжних світових височин, а й окремою сторінкою в житті нашого театру, завжди відкритою для тих, хто відрізняє справжню культуру від так званої масової.

Мирослава ОВЕРЧУК.

Львів.

Закриття як відкриття

«Просто божественно», «Вражені оптимізмом ваших робіт», «Схвильовані вашим талантом», «Анжеліко, ви геній» і просто «Обалдеть!» — усе це захоплені відгуки тих, хто відвідав авторську виставку відомої телеведучої, співачки і, як скромно підмітила вона сама, фактично художниці, Анжеліки Рудницької.

Але все по порядку. Я побувала на виставці в день її закриття. Галерея «Гончарі», що на Андріївському узвозі, зустріла мене привітними усмішками її господарів. Вибір галереї не випадковий: свою першу телепрограму «Територія А» Анжеліка знімала саме тут. Я прийшла за півгодини до початку і встигла підгледіти останні приготування до показу картин. «Це ми від вас ховаємо!» — сміялася Анжеліка, обклеюючи поверх скла свої творіння аркушами паперу з уже цитованими відгуками. І додала: «Сьогодні я буду дивувати гостей!»

Цікаво, що ж було на відкритті виставки, коли отаке робиться на її закритті? Саме про це я й спитала у Анжеліки. «Відкрилася виставка в мій день народження, стільки людей прийшло! Усі були приємно вражені моєю роботою. Я ж мусила показати, чим займалася протягом року!»

Річ у тім, що через важку хворобу Анжеліка практично весь рік була прикута до ліжка. Про сцену й телебачення можна було забути. «Якби я тоді не придумала, чим зайнятися, мабуть, збожеволіла б!». Саме тоді Анжеліка й згадала про свою любов до малювання та вишивання. Раніше через брак часу ці таланти ніби дрімали. Й ось Анжеліка малювала ескізи, переносила їх на тканину й вишивала. Сюжети брала з уяви — ще були свіжі враження від поїздок по світу. Її перша картина «Незриме коріння», вишита в розпал хвороби, дала назву цілій виставці. «Пісня «Чому я не сокіл, чому не літаю?», яку я співала щоранку своїй мамі, супроводжувала процес створення цієї картини. Мабуть, тому «Незриме коріння» — це дерево-птах...».

Поки ми говорили, до галереї зійшлися знайомі Анжеліки, які з різних причин не потрапили на відкриття виставки. Утім, для них ніби знову влаштували «відкриття». Радісно-схвильована Анжеліка, здається, разом із нами вперше дивиться на ці картини. Скільки щастя! Скільки гордості за першу в житті виставку власних робіт! А вони просто світяться яскравими кольорами: помаранчевим, голубим, зеленим, жодної чорної нитки, жодного песимістичного сюжету. Відчуття чистоти і внутрішнього заспокоєння. «Праліс голубий» — ось робота, яка особливо запам'яталася. Кажуть, подобається вона переважно чоловікам. Не знаю, що їх тут приваблює, а мене підкупила її глибина, її віра в безхмарне майбутнє і сяючий голубий колір надії... На всіх картинах є дерева, а людина, що їх малює, не може бути слабкою, вона не може зламатися в найтяжчий час. Що й довела Анжеліка Рудницька. «Мене питають: «То була чорна смуга в твоєму житті?» А я кажу: «Ні! Яскрава! Подивіться, які роботи! Вони — фінал моєї хвороби і сьогодні я ставлю на ній крапку».

Наталя ОВДІЄНКО.

Через важку хворобу Анжеліка практично весь рік була прикута до ліжка

СВІТ КНЯЗІВ ГЛИНСЬКИХ

■ ІСТОРІЯ ВЧИТЬ НАЩАДКІВ

Якось від шанованого чоловіка почув, що він знайомий із нащадком відомого українського князівського роду Глинських. Так це чи ні, пересвідчитися не вдалося. Але тема цікава, адже рід Глинських зароджувався і розцвітав у середньому Подніпров'ї, себто у наших краях. З другого боку, вважається, ніби майже вся княжа верства середньовічної України давно щезла з громадського і політичного життя.

Князь Михайло Глинський

Правнук Мамая

...Коли внук відомого хана Мамая Лекса (інтерпретація імені Олександр) подався під владну руку Великого князя Литовського Вітовта, то куди його посадив би могутній правитель, як не в благодатні місця південної Київщини та Полтавщини? Тобто в небезпечне порубіжжя із завжди вируючим Степом. Литва завжди опиралася на місцеву людність у вирішенні своїх стратегічних завдань, а тут кипчацькі виходці майже дома — в Лісостепу.

Багаті води Орелі, Самари, Ворскли, Інгулу, Інгульця та Південного Бугу, не кажучи вже про Дніпро, дарували в надлишку рибу, водоплавну птицю. Пущі Холодного Яру та Чорнолісся — звіра, будівельну і паливну деревину, борть. А численні балки — розкішні пасовища та грунти, які лише чекали дбайливих людських рук. Знав мудрий Вітовт, що за такі багатства поселенці будуть горою стояти. Тому й обмережив свої володіння укріпленими замками, в одному з яких — Гебердієвому Розі — посадив згаданого Мамаєвича Лексу, котрий управляв жалуваного даниною аж до смерті 1387 року.

У цій місцевості є безліч виходів на поверхню різних глин, це й дало назви багатьом довколишнім поселенням — Глинськ, Глиняне, Глинище тощо. Отже, уже син Лекси Іван став першим князем Глинським, як власник кількох містечок під назвою Глинськ, розташованих у цих краях. Проте не виключено, що рід виділявся смаглявістю і тому отримав саме таке прізвисько, а поселення одержали найменування вже за власником. Але як там не є, рід почався із князя Івана — правнука Мамая і ханівни Чингісханових коренів Бердибеківни.

Від Івана до Михайла

Князь Іван народився орієнтовно в 1375 році, в 90-ті одружився з княжною Анастасією Данилівною із дому Острозьких. Вони дали трьох синів — Бориса, Федора і Семена, котрі започаткували три галузки роду Глинських: Дашковичів, Домонтовичів, Путивльських — і залишили помітний слід в історії України та інших держав. Можливо, сім'я мала і дочок, але жіноча лінія не залишила згадок у документальних джерелах.

Князь Іван поліг у великій битві 1399 року при гирлі Ворскли, напроти Гебердієвого Рогу (сучасне село Деріївка на Дніпрі). Як відомо, Вітовт Литовський зазнав тут розгрому від татарського воєначальника Едигея. Тоді загинув цвіт литовського лицарства.

Стародавні хроніки зафіксували понад шістдесят представників розгалуженого клану. Кожен із них так чи інакше відмітився документально, але кілька особистостей склали, так би мовити, дошку пошани на загальному тлі. Насамперед це ті, хто спромігся до урядових кар'єр: Григорій Борисович Глинський — овруцький намісник у 1496—1503 роках; Іван Борисович Глинський-Великий — чернігівський намісник (1490—1496); Іван Львович Глинський-Мамай — київський воєвода (1505—1507); Василь Дашкович — черкаський намісник (1504—1507); Богдан Федорович Глинський — путивльський, а перед цим черкаський намісник Великого князя Литовського.

Чільне місце серед родичів посів Михайло Львович Глинський. Народився не раніше 1470 року. Досить юним князь Михайло поїхав на Захід по науку. Його батько, Лев Борисович Глинський-Сліпий, не скупився на освіту молодшому синові, намагаючись через верхівку Великого князівства Литовського ввести парубка до елітних верств Європи. Потуги увінчалися успіхом. Молодого княжича визнали австрійські придворні кола. Курси військової справи, юриспруденції, етики, філософії, історії, мов губка, увібрала зацікавлена пам'ять. Максиміліан мав підстави пишатися успіхами свого протеже. Якийсь час Михайло вдосконалював набуте у Дрездені в саксонського курфюрста Альбрехта. Закордонна служба змусила відвідати Голландію, Іспанію, Італію. І всюди знаходилася пожива для розуму.

Великий князь Литовський і король Польський Жигмонт Перший

В епоху війн та авантюр

У цей час, 1492 року, Великим князем Литовським стає Олександр Ягелон. Князівство переживає важкі часи. Войовнича Москва безперервно відкушує територію, озброївшись великодержавними гаслами «Москва — третій Рим», «Москва — збирач усіх Руських земель» тощо. Фундатор московського імперського мислення Іван III не соромиться спекулювати релігійними почуттями і своїх, і чужих підданих. Навіть родинні зв'язки й обов'язки кладе на олтар експансійного руху Москви, видавши доньку Олену за Олександра Литовського. Шлюб, за задумом східного політика, повинен ще більше розколоти суспільство стратегічного противника, допомогти перебрати важелі управління до своїх рук.

Недавно виникле з допомогою Литви Кримське ханство змінює орієнтацію політичних уподобань у бік могутньої Османської імперії. По Україні розбишакують ординські загони. Мало не щорічний величезний ясир знелюднює південні землі Великого князівства Литовського.

Опинившись у загрозливому становищі, Олександр почав гарячково шукати вихід. Одним із напрямів його потуг стало насичення владної команди молодим, енергійним, освіченим, у чомусь навіть авантюрним, елементом. Михайло Глинський якнайкраще відповідав потребам великокнязівської влади. Досить швидко із середини 1490-х років він стає одним із чільних політиків ВКЛ. Часто очолює литовське військо у різних збройних кампаніях.

Князь Михайло досягає уряду «маршалка дворного» — міністра двору і начальника двірської гвардії. До того ж, без огляду на європейський лоск та католицьке віросповідання, Глинський залишався вірним українству. Тож не дивно, що українська партія побачила в ньому свого вождя — талановитого, впливового, певного. Молодий урядовець також опирається на земляків, а найперше, на численних родичів та свояків.

Чому вони пішли з дому

Блискуча кар'єра Глинського і його українофільство розворушили заздрість та політичний спротив старшого литовського панства. Доходило до замахів на життя князя Михайла. Але навіть відверті вороги змушені були оцінювати його за заслугами: «Князь Глинський — чоловік сміливий, визначних здібностей, тілом кріпкий, а в небезпеках відважний, великих можливостей і високої вдачі людина».

Ненавиділи, однак поважали!

І ось, майже одночасно, помирають доброзичливець Михайлів Олександр Литовський та його антагоніст Іван III. Престолами Литви і Москви опановують відповідно Жигмонт та

Великий князь Литовський Олександр

Василій III. Стосунки з новим Великим князем Литовським, нацькованим ворогами, не склалися, і Глинський зважується на виступ під українськими гаслами. Він зноситься з Москвою і закликає її на поміч. Берестейщина, Житомирщина, Київщина, деякі інші області охоплені заворушеннями. Князь Михайло сватається до вдови князя Семена Слуцького Анастасії, щоб закріпити династичні права на Київ, але невдало. До того ж вичерпався матеріальний ресурс. Населення повелося поміркувано. Повстання захлинулося, кампанія відокремлення від Литви, почавшись восени 1507 року, через рік закінчилося виїздом майже всього роду Глинських та їхніх однодумців до Московії. Тоді покинули рідні терени князі Друцькі, Одинцевичі, Жижемські; панство — Козловські, Дрожджі, Хребтовичі, Іващенцевичі, Єльці, Келбовські.

Що, синку, помогли тобі твої московити?

Як завжди, внутрішні конфлікти у будь-якій країні радо сприймаються експансіоністами із-за рубежа, які з готовністю встряють, де смаленим пахне, для розширення найменших щілин у державному моноліті сусіда. Період, про який мовиться, не став винятком. Відслідкувавши сепаратистські устремління Глинських, Москва вмить запропонувала незадоволеним пряника у вигляді Смоленщини. Мовляв, усе вам буде, чого забажаєте, якщо підете в наші братські обійми. Долучила до конкретних обіцянок загальні цяцянки про слов'янську єдність та спільну православну віру. І Михайло Глинський із соратниками купився. Це була перша, але, на жаль, не остання фатальна помилка українського політикуму в стосунках із московитами. Смоленщину князь Михайло не одержав, а натомість загримів за в'язничні мури, де й марнував віку аж до заміжжя своєї шістнадцятилітньої племінниці Олени Василівни. Молода княжна майже одночасно повторила долю своєї ровесниці Роксолани, щоправда, на московський штиб і набагато трагічніше, ставши Великою княгинею Московською. Зрештою підкорила найвищий державний щабель, чого ніколи не мала Роксолана.

* * *

Князь Михайло ще повернувся у велику політику. Пережив Василя III, але потрапив у немилість до рідної племінниці, коли та стала регентшею при малолітньому синові, майбутньому цареві Московському Іванові IV Грозному. Спроби вплинути на перебіг подій та звичаї, що панували в княжих палатах, закінчилися новим ув'язненням і голодною смертю в 1534 році.

Михайло Львович Дородний, як ще прозивали Глинського, і його дружина, уроджена княжна Оболенська, залишили єдиного сина Василя, котрий закінчив життєвий шлях 1565 року бездітним, замкнувши гілку князя Михайла. Щодо інших представників цього розгалуженого роду, таких, як Остап Дашкович і згадана Олена Глинська, то вони заслуговують окремої розповіді.

Така ось історія творилася п'ятсот літ тому над Дніпром та в околицях. І впадає у вічі, що тодішні рухи, ідеї, людські долі не дуже різняться від сьогоднішніх українських перипетій.

Чи не так?

Леонід БАГАЦЬКИЙ, краєзнавець.

Кіровоград.

■ У НОМЕР

Саміт козаків

Крим. Правоохоронці зібрали отаманів усіх 23 козацьких організацій, які об'єднують майже шість тисяч добровольців. Їхнє покликання, як зауважує начальник кримської міліції Володимир Хоменко, — відроджувати козацькі традиції, виховувати підростаюче покоління, здружувати всі етноси півострова та допомагати міліції. Однак замість цього вони часто-густо лише чубляться між собою та створюють конфліктні ситуації. Щоб покласти цьому край, вирішено перевірити всі козацькі коші щодо того, як вони виконують свої статути, що планують робити, аби «спільно зварити кашу порозуміння».

Віктор ХОМЕНКО.

Екстремалились...

Херсонщина. У Скадовську відбувся фестиваль альтернативної молодіжної культури «Екстрим». Організували його управління культури облдержадміністрації, Центр народної творчості та Центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх». Основна мета фестивалю — популяризація нових течій і напрямків молодіжної культури та різноманітних видів екстремального спорту. Тож юнаки та дівчата змагалися на роликових дошках і ковзанах, з графітіта боді-арту, у різноманітних спортивних танцях, провели показові виступи з віндсерфінгу.

Алла БРУСИЛОВА.

Угорці впорядкують могили земляків

Івано-Франківська область. У селі Город Косівського району впорядкують масові поховання угорських солдатів, котрі полягли в роки Другої світової війни. За це беруться самі угорці. У Городі вже побувала делегація військово-історичного інституту Міністерства оборони Угорської Республіки. Вона ознайомилася зі станом поховань угорських вояків, щоб визначити обсяги робіт з благоустрою могил.

Дарина НАЗАРЧУК.

Життя за портрети Кім Ір Сена

Днями у Пхеньяні звання Герой КНДР присвоїли студентці Ю Кен Хва. Подвиг дівчини полягав у тому, що вона ціною свого життя винесла з вогню портрети вічного президента КНДР Кім Ір Сена і лідера республіки Кім Чен Іра, а також врятувала життя своїх «революційних товаришів». Про деталі того, що сталося, не повідомляється.

Ю Кен Хва нагороджено медаллю Золота Зірка та орденом Національного Прапора Першого класу. Нагороди були передані її близьким на урочистій церемонії, **повідомляє РІА «Новини».**

Якщо захочеш вдарити, палку завжди знайдеш

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

(Початок на 8-й стор.).

— Я вважаю, що в цьому випадку порушене не лише моє конституційне право про надання медичної допомоги, а й стаття 6 «Основ законодавства про охорону здоров'я», в якій зазначено, що «кожен громадянин України має право на кваліфіковану медично-санітарну допомогу, включаючи вільний вибір лікаря і закладу охорони здоров'я», — каже Анатолій Івасюк. — А мене такого вибору позбавили. Адже у спеціалізованому відділенні мене могли б краще пролікувати.

Цікава й інша деталь: чому, скажімо, ті самі «начальнички», за словами М. Семаніва, мають отримувати якийсь дозвіл, щоб потрапити на лікування в обласну лікарню? В якому законі це виписано? Хіба що в наказі управління охорони здоров'я. Але чи відповідає той наказ чинному законодавству? Схоже, п. М. Семанів забув, що він все-таки очолює в області не приватну лікарню, а галузь, яка утримується за кошти бюджету, тобто, за наші з вами кошти — як платників податків. Тож кожен із нас, в тому числі мешканець селища Гощі Анатолій Івасюк, і як платник податків, і як громадянин, котрому Конституцією України гарантоване право на безплатну медичну допомогу, має право вимагати, щоб медики надавали ту допомогу.

Одні нагороджують, інші звільняють?

Історія цього конфлікту, на думку автора листа, має набагато глибші корені. Політичні. Анатолій Івасюк не приховує, що на минулих президентських виборах голосував за В. Януковича.

На мою думку, якщо нова районна влада вважає, що А. Івасюк якимось чином порушував виборче законодавство, то повинна довести це в суді, як це зробили б у будь-якій демократичній державі. А так звана «люстрація» (хоч би як того хотіли представники нової влади на Рівненщині) законодавством України поки що не передбачена.

Тим часом після неодноразових перевірок, проведених КРУ та міліцією, серйозних порушень у відділі культури Гощанської РДА, які давали б підстави для звільнення А. Івасюка, не виявлено. Хоча й голова РДА Валерій Бейлах своїм розпорядженням № 179 від 14 квітня 2005 року поспішив оголосити догану інакомислячому керівникові.

— Але я з цим не згодний, а тому звернувся з позовом до суду, — розповідає начальник відділу культури Гощанської РДА А. Івасюк. — А вже 31 травня 2005 року голова РДА приймає розпорядження № 251 про скасування свого попереднього розпорядження, як такого, що не відповідає чинному законодавству.

— А що спонукало вас написати другу позовну заяву до суду? — цікавлюсь у Анатолія Івасюка.

— Її написав тому, що голова Гощанської РДА Валерій Бейлах спочатку на апаратній нараді, а потім ще й на сесії районної ради заявив про те, що народний аматорський гурт «Терен», яким я керую, начебто під час передвиборної агітації у селах району давав концерти на підтримку кандидата у президенти Віктора Януковича і на цьому нібито заробив 35 тисяч гривень. Хоча два учасники гурту — депутати Гощанської районної ради завідувач хірургічного відділення ЦРЛ Василь Заболотний і завідувач аптеки №10 Станіслав Загурський — на сесії райради зробили усні депутатські запити з приводу цього звинувачення. На це В. Бейлах зауважив, що, мовляв, у нього є графік виступів гурту. Згадані депутати одразу звернулися до всіх сільських голів, щоб вони підтвердили чи спростували факт подібних «гастролей». Але жоден із голів цього не підтвердив. Лише Майківський сільський голова Ольга Костюк сказала, що не під час передвиборної кампанії, а у травні минулого року гурт «Терен» безплатно для ветеранів війни давав концерт у їхньому селі. Отож я змушений був звернутися до суду з позовною заявою про захист честі й гідності. У даному випадку не лише моєї, а й гурту.

Депутат Гощанської районної ради Станіслав Загурський з цього приводу сказав:

— Справді, такий усний депутатський запит був. І жоден із присутніх на сесії райради сільських голів не підтвердив факту виступів гурту «Терен» з агітацією за В. Януковича.

Факт такого усного депутатського запиту на сесії Гощанської районної ради підтвердили також голова Гощанської райради Петро Зубкевич, депутати райради Олег Прокопюк, Василь Заєць, Святослав Матвійчук, Валерій Скоцик. Правда, В. Скоцик, який ще й очолює фракцію «Наша Україна» у районній раді, зауважив, «що хоча й розмова про виступи гурту «Терен» була, але вона не прив'язувалася до особи Анатолія Івасюка».

Цікаво, що гурт «Терен» на запрошення того самого начальника управління охорони здоров'я М. Семаніва представляв нашу область на Співочому полі у Києві, де міністр охорони здоров'я України Микола Поліщук вручив колективові грамоту і подарунок. А в березні ц. р. міністр культури і мистецтв України вже нового Кабінету Міністрів Оксана Білозір нагородила А. Івасюка Почесною відзнакою міністерства.

Тож чому так виходить, що високі урядовці А. Івасюка нагороджують, а з новою районною владою він не може порозумітися?

Анатолій Івасюк пояснив, що з боку виконавчої влади району до нього надходили пропозиції написати заяву про звільнення. Але він відмовився, і відтоді почалися проблеми, навіть у лікарні. Звичайно, така нервова атмосфера не сприяє здоров'ю.

Тим часом голова Гощанської РДА Валерій Бейлах заперечує, що А. Івасюку пропонували писати заяву про звільнення, «а документи про його нагородження готувалися до Києва ще в грудні 2004 року, тобто ще за старої влади. То у міністерстві їх і підписали». Дуже сумніваюся, пане голово РДА, щоб міністр Оксана Білозір автоматично ставила свій підпис під будь-яким документом.

Як фахівцю, Анатолію Івасюку нова влада не може пред'явити претензій. Адже відколи пан Анатолій очолив районний відділ культури, у Гощанському районі кількість народних аматорських колективів із 3 зросла до 17, за рейтингом платних послуг, скажімо, навіть за перший квартал цього року район посідає третє місце в області. Попри фінансову скруту (а держава все ще за залишковим принципом фінансує культуру) мережа клубних закладів збереглася, та ще й відкрито один клуб. Багато зроблено для того, щоб переважна більшість культпрацівників була переведена на повні посадові оклади.

Хотілося почути думку голови Рівненської ОДА Василя Червонія з приводу цього конфлікту, для чого намагалась зв'язатись із ним телефоном через приймальню та його помічника Анатолія Бобровського, якому й розповіла про скаргу А. Івасюка. Але, на жаль, поговорити з В. Червонієм не вдалося.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Харківської області (8 під'їзд, Держпром, м-н Свободи, 5, м. Харків, 61022) за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий Дім Одеського кабельного заводу «Одескабель» порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Діарх», ідентифікаційний код 23470429, адреса: пр. Пластичний, 9, м. Харків, 61052, р/р № 26000198088005 в ХГРУ ПриватБанку в м. Харків, МФО 351533, справа № Б-31/65-05.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича, ліцензія АА № 779162 від 21.07.2004 р., адреса: вул. Полтавський Шлях, 154, кв. 84, м. Харків, 61098, тел. (057) 7575972.

Заяви кредиторів, санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 21.06.2005 р. у справі № Б15/469-б визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Олімпекс-Компані», (01000, м. Київ, вул. Дарвіна, 6/1, п/р 26003300383О1 АК «Кредит-Дніпро», м. Київ, МФО 320898, код за ЄДРПОУ 32109048) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у справі у порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено Вдовіна Максима Володимировича, ліцензія АА № 719834 від 25.02.2004 р.

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 49000, Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 83/61, довідки за тел. 8 (0562) 33-89-69.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 23.06.2005 року по справі №Б 26/68/05 в порядку статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Монтажхімзахист СУ 242» (код ЄДРПОУ 01414867, 49600, вул. Комсомольська, 11, м. Дніпропетровськ, п/р 26005054200000 в ДФ АКБ «Укрсіббанк», МФО 306856) та відкрив ліквідаційну процедуру строком на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рябчия С. В. (ліц. АБ №116178, адреса: 49700, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахі, буд. 2).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ОП «Азовське морське пароплавство», які розташовані за адресою: м. Маріуполь, пр. Луніна, 89, повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи, зі зниженням початкової ціни продажу на 30%, ОП «Азовське морське пароплавство» : **1.** Оргтехніка, офісні меблі та малоцінне майно (40 один.), початкова ціна продажу 3943,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 197,19грн. **2.** Оргтехніка, малоцінне майно (5 один.), початкова ціна продажу - 342,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 17,12грн. **3.** Оргтехніка, офісні меблі (9 один.), початкова ціна продажу - 522,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок 26,15грн. **4.** Оргтехніка, офісні меблі та малоцінне майно (66 один.), початкова ціна продажу - 3664,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 183,23грн. **5.** Оргтехніка, офісні меблі та малоцінне майно (42 один.), початкова ціна продажу - 2568,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 128,42грн. **6.** Малоцінне майно (8 один.), початкова ціна продажу 553,70грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 27,69грн. **7.** Оргтехніка, офісні меблі та малоцінне майно (7 один.), початкова ціна продажу 909,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 45,47грн. **8.** Офісні меблі (4 один.), початкова ціна продажу - 301,70грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 15,09грн. **9.** Оргтехніка, офісні меблі та малоцінне майно (3 один.), початкова ціна продажу - 380,10грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 19,01грн. **10.** Оргтехніка, офісні меблі (9 один.), початкова ціна продажу - 659,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 32,97грн. **11.** Оргтехніка, офісні меблі та малоцінне майно (9 один.), початкова ціна продажу - 821,10грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 41,06грн. **12.** Малоцінне майно та офісні меблі (3 один.), початкова ціна продажу - 295,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 14,77грн. **13.** Оргтехніка, малоцінне майно (3 один.), початкова ціна продажу - 1836,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 91,84грн. **14.** Малоцінне майно (6 один.), початкова ціна продажу - 1318,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 65,94грн. **15.** Оргтехніка, офісні меблі (4 один.), початкова ціна продажу - 788,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 39,45грн. **16.** Оргтехніка, малоцінне майно (5 один.), початкова ціна продажу - 454,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 22,72 грн. **17.** Офісні меблі та малоцінне майно (19 один.), початкова ціна продажу - 508,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 25,41грн. **18.** Оргтехніка, малоцінне майно (2 один.), початкова ціна продажу 689,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 34,48грн. **19.** Офісні меблі (12 один.), початкова ціна продажу - 332,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 16,63грн. **20.** Малоцінне майно (6 один.), початкова ціна продажу - 147,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 7,35 грн. **21.** Офісні меблі та малоцінне майно (2 один.), початкова ціна продажу - 76,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 3,82грн. **22.** Офісні меблі, оргтехніка, малоцінне майно (14 один.), початкова ціна продажу - 1057,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 52,85грн. **23**. Офісні меблі та малоцінне майно (47 один.), початкова ціна продажу - 1917,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 95,87грн. **24.** Оргтехніка, малоцінне майно (2 один.), початкова ціна продажу 92,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 4,62грн. **25.** Офісні меблі (9 один.), початкова ціна продажу - 259,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 12,95грн. **26.** Офісні меблі (4 один.), початкова ціна продажу - 109,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 5,46грн. **27.** Оргтехніка, малоцінне майно (3 один.), початкова ціна продажу - 304,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 15,23грн. **28.** Офісні меблі та малоцінне майно (14 один.), початкова ціна продажу - 399,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 19,95грн. **29.** Офісні меблі та малоцінне майно (3 один.), початкова ціна продажу - 86,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 4,34грн. **30.** Офісні меблі та малоцінне майно (12 один.), початкова ціна продажу 312,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 15,61грн. **31.** Офісні меблі (8 один.), початкова ціна продажу - 136,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 6,83грн. **32.** Офісні меблі та малоцінне майно (29 один.), початкова ціна продажу - 870,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 43,54грн. **33.** Офісні меблі та малоцінне майно (16 один.), початкова ціна продажу - 506,10грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 25,31грн. **34.** Оргтехніка, малоцінне майно (3 один.), початкова ціна продажу - 275,10грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 13,76грн. **35.** Оргтехніка, малоцінне майно (2 один.), початкова ціна продажу - 683,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 34,20грн. **36.** Оргтехніка (20 один.), початкова ціна продажу - 83920,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 4196,05грн. **37.** Оргтехніка, офісні меблі (2 один.), початкова ціна продажу - 901,60грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 45,08грн. **38.** Оргтехніка, офісні меблі (3 один.), початкова ціна продажу - 1061,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 53,10грн. **39.** Оргтехніка, офісні меблі (2 один.), початкова ціна продажу - 707,70грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 35,39грн. **40.** Малоцінне майно (2 один.), початкова ціна продажу - 509,60грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 25,48грн. **41.** Оргтехніка (2 один.), початкова ціна продажу - 362,60грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 18,13грн. **42.** Оргтехніка (2 один.), початкова ціна продажу - 493,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 24,68грн. **43.** Оргтехніка (4 один.), початкова ціна продажу - 1261,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 63,07грн. **44.** Оргтехніка (1 один.), початкова ціна продажу - 662,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 33,15грн. **45.** Офісні меблі (2 один.), початкова ціна продажу - 113,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 5,67грн. **46.** Офісні меблі (2 один.), початкова ціна продажу - 84,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 4,20грн. **47.** Оргтехніка (2 один.), початкова ціна продажу 1232,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 61,60грн. **48.** Оргтехніка (1 один.), початкова ціна продажу - 140,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 7,00грн. **49.** Оргтехніка, офісні меблі (2 один.), початкова ціна продажу - 787,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 39,38грн. **50.** Офісні меблі (8 один.), початкова ціна продажу - 547,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 27,37грн. **51.** Оргтехніка (1 один.), початкова ціна продажу - 310,10грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 15,51грн. **52.** Малоцінне майно (24 один.), початкова ціна продажу -655,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 32,76грн. **53.** Офісні меблі (14 один.), початкова ціна продажу - 326,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок 16,31рн. **54.** Офісні меблі (45 один.), початкова ціна продажу - 699,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 34,97грн. **55.** Офісні меблі (9 один.), початкова ціна продажу - 193,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок 9,66грн. **56.** Офісні меблі (11 один.), початкова ціна продажу - 350,70грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 17,54грн. **57.** Офісні меблі (26 один.), початкова ціна продажу - 3149,30грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 157,47грн. **58**. Офісні меблі (5 один.), початкова ціна продажу - 28,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1,40грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 02 серпня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 09 серпня 2005р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженного протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ОП «Азовське морське пароплавство». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) ухвалою від 01.06.2005 року порушив справу № 4/170-Б про визнання банкрутом сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю імені Шевченка (30420, Хмельницька обл., Шепетівський район, с. Пліщин, р/р 260089110 в Хмельницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 315966, ідент. код 04540555).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Євтушенко Сергія Олександровича (Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Горбатюка, 12, кв. 102 А, Б, ліцензія А-А № 783178 від 25.05.2004 року).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Наказом Державної митної служби України від 25.06.2005 року № 586 «Про ліквідацію Центральної енергетичної митниці» ліквідовано Центральну енергетичну митницю, яка знаходиться за адресою: 04215, м. Київ, вул. Світлицького, 28-А. Наказом Державної митної служби України від 25.06.2005 року № 587 «Про створення Енергетичної регіональної митниці» створено Енергетичну регіональну митницю, яка буде знаходитись за адресою: 04215, м. Київ, вул. Світлицького 28-А.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 43/388 від 09.06.05 р. Товариства з обмеженою відповідальністю «Буддормаш» (код 30371851), місцезнаходження 01021, м. Київ, Кловський узвіз, 20, кв. 147 визнане банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця за адресою: 39631, м. Кременчук, вул. Київська, 8, телефон 8-0536-778838, 8-0536-771236, голова ліквідаційної комісії Шестюк Олексій Миколайович.

Вважати недійсними установчі документи та печатки і штампи ТОВ «Буддормаш».

До уваги акціонерів ЗАТ «ВОРСКЛА»

Правління ЗАТ «ВОРСКЛА» повідомляє, що Загальні Збори Товариства відбудуться 25 серпня 2005 року о 10.00 год. за адресою:

Сумська область, м. Тростянець, вул. Б. Хмельницького, 37. Реєстрація акціонерів - з 9.00 год. до 9.45 год.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про діяльність за звітний період.
2. Звіт Ревізійної комісії про діяльність за звітний період.
3. Переобрання органів управління товариства.

Для участі у загальних зборах акціонери повинні мати при собі паспорт або інший документ, що засвідчує особу, а уповноважені представники акціонерів — також належним чином оформлену довіреність.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) ухвалою від 31.05.2005 р. порушено справу № Б-39/58-05 про банкрутство Державного підприємства дослідного господарства «Червоний Жовтень» Інституту Рослинництва імені В. Я. Юр'єва (Харківська обл., Балаклійський район, село Веселе, код ЄДРПОУ 05460456, п/р 26009301812655 в ХВЦ «Промінвестбанк», м. Харків, МФО 351458).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Задружного Дмитра Робертовича (ліцензія АБ № 216763 від 01.03.2005 р., адреса: 61057, м. Харків, вул. Пушкінська, 5, кімн. 408).

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив провадження у справі №44/230-б та визнав банкрутом приватного підприємця - фізичну особу Котляр Аркадія Львовича (м. Київ, вул. Лисогірська, 5, кв. 10, ідентифікаційний код 1954015198).

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Голосіївському районі м. Києва, м. Київ, вул. Жилянська, 23, кім. 203.

АКБ «Індустріалбанк»

м. Запоріжжя встановлює процентну ставку за облігаціями власного випуску на сьомий процентний період (з 26.07.2005 р. по 26.10.2005 р.) у розмірі 13,5% річних.

Правління АКБ «Індустріалбанк».

Довідки за тел.
(061) 225-18-19, 225 18-37.

Господарський суд Одеської області, 65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29, Постановою по справі №21/145-05-4724 від 23.06.2005 р. визнав банкрутом Спільне підприємство «КЕРАМІК СЕРВІС» у вигляді товариство з обмеженою відповідальністю (адреса: м. Одеса, вул. Буніна, буд. 28, код ЄДРПОУ 23869216) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Гусакова Сергія Івановича.

Кредитори протягом місяця після опублікування цього оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду Одеської області.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі №5/541-04 Іллінецьке комунальне підприємство теплових мереж «Іллінцітеплокомуненерго» вул. Пестеля, 1, м. Іллінці, Вінницької обл., 22700, (р/р 26002368 в Іллінецькому відділенні №2922 «Ощадбанку», МФО 362191, код 20104279) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено Круткевича Володимира Івановича (ліцензія АА 779252 від 08.09.2004 р., 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, кім. 731, тел.: 39-94-44).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Ухвалою від 23.06.2005 р. порушено справу №18/116 про банкрутство Спільного українсько-іорданського Товариства з обмеженою відповідальністю «Хелал» (код ЄДРПОУ 19371118), м. Полтава, вул. Лідова, 12/9, р/р 26002710031280 в ПОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 331014.

Розпорядником майна призначено Авраменка Ігоря Миколайовича (ліцензія №719839 від 16.03.2004 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б, кім. 18, тел.: 508-067.

Заяви кредитора до боржника приймаються протягом 1-го місяця з дня опублікування оголошення.

---

21 червня 2005 року господарським судом Львівської області винесено постанову по справі №6/388-29/318 про визнання банкрутом Львівського винробного заводу Міністерства сільського господарства і продовольчих товарів Республіки Молдова (79024, м. Львів, вул. Волинська, 10, код ЄДРПОУ 05912585, п/р 26006010230980 у ЛФ КБ «Фінанси і кредит», МФО 325923) та відкриття стосовно нього ліквідаційної процедури.

Ліквідатором призначено Панаса Тараса Богдановича (ліцензія - серія АА №485217 від 11.03.2003 року; проживає: 79071, м. Львів, вул. В. Великого, 113/125).

Київський національний економічний університет

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

макроекономіки та державного управління - професор (1 од.), доцент (2 од.), асистент (1 од.); **економіки підприємств** - доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (2 од.); **політичної економії обліково-економічних факультетів** - асистент (1 од.); **політичної економії факультетів управління та маркетингу** - ст. викладач (2 од.), асистент (1 од.); **менеджменту** - ст. викладач (2 од.), асистента (1 од.); **стратегії підприємств** - доцент (1 од.), ст. викладач (6 од.), асистент (5 од.); **міжнародної економіки** - професор (1 од.), доцент (1 од.); **німецької мови** - ст. викладач (3 од.); **міжнародних фінансів** - асистент (2 од.); **міжнародного менеджменту** - доцент (1 од.), ст. викладач (2 од.); **міжнародної торгівлі** - завідувач кафедри (1 од.), ст. викладач (2 од.); **економіко-математичних методів** - доцент (2 од.), асистент (1 од.); **інформаційних систем в економіці** - ст. викладач (1 од.); **статистики** - ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); **інформаційного менеджменту** - доцент (2 од.); **інформатики** - доцент (1 од.), асистент (1 од.); **маркетингу** - доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.); **політології і соціології** - ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); **управління персоналом** - доцент (1 од.), ст. викладач (2 од.), асистент (1 од.); **розміщення продуктивних сил** - асистент (1 од.); **конституційного та адміністративного права** - ст. викладач (1 од.), асистент (3 од.); **теорії та історії держави і права** - доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); **цивільного і трудового права** - ст. викладач (1 од.), асистент (2 од.); **правового регулювання економіки** - доцент (1 од.), ст. викладач (2 од.), асистент (3 од.); **міжнародного та європейського права** - доцент (2 од.); **педагогіки та психології** - доцент (1 од.), асистент (1 од.); **фінансів підприємств** - доцент (1 од.), асистент (3 од.); **іноземних мов фінансово-економічного факультету** - ст. викладач, (1 од., англ. мова); **страхування** - ст. викладач (1 од.), асистент (3 од.); **фінансів** - професор (1 од.), доцент (2 од.), ст. викладач (2 од.); **банківської справи** - доцента (3 од.), асистент (2 од.); **банківських інвестицій** - ст. викладач (2 од.); **філософії** - професор (2 од.), доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.); **бухгалтерського обліку** - доцент (3 од.), ст. викладач (2 од.), асистент (1 од.); **обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу** - доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.); **аудиту** - доцент (1 од.); **обліку підприємницької діяльності** - професор (1 од.), доцент (1 од.), асистент (1 од.); **економіки агропромислових формувань** - доцент (2 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); **обліку, аналізу та аудиту в АПК** - доцент (3 од.), асистент (3 од.).

Термін подання документів - один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Телефони для довідок: 456-25-82, 459-61-73

Торговий дім «Артос»

реалізує на експорт з урожаю 2004 року олію соняшникову нерафіновану по ціні 570 $/т. та шрот гранульований по ціні 75 $/т.
Телефон: (044) 238-65-65.

Комітет кредиторів та ліквідатор ВАТ «Птахофабрика «Львівська»,

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів (інвентарних об'єктів)/ На аукціон виставляються комплекс будівель та споруд, господарство із замкнутим циклом виробництва, в основі якого родинне стадо та інкубаційний цех, цех вирощування молодняку, цех промислових курей несучок, забійний цех, цех по виробництву яєчного порошку, цех утилізації, машиннотранспортний цех. До складу птахофабрики також входять зоотехнічна та ветеринарна лабораторії. На площах пташників можливо розмістити 542 200 голів промислових курей-несучок, маточне стадо12 000 голів, на площах під молодняк можливе вирощування 168 000 голів молодняку.

Підприємство банкрут відкрите акціонерне товариство «Птахофабрика» Львівська» код ЄДРПОУ - 00852743, розташоване за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н, Львівської області, початкова ціна продажу 12 242 435 грн., (будівлі і споруди — 5 725 260 грн.; дороги, площадки, благоустрій — 621 755 грн.; мережі, передавальні пристрої, резервуари — 738 520 грн.; дорожні транспортні засоби та сільськогосподарська техніка — 615 762 грн.; обладнання, МШП — 4 541 138 грн.) без ПДВ. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора аукціону в робочі дні з 10-ї до 17-ї год. дня. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна - 612 121,75 грн. без ПДВ , та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону —17,00 грн., перераховуються на п/р 26002238374017 у Буському відділені ЗГРУ «Приватбанку» м. Буськ, МФО — 325321, код за ЄДРПОУ — 00852743. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів, підтвердження сплати гарантійного внеску та реєстраційного збору за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н, Львівської області. Строк надання заяв 30-ть календарних днів із дня публікації даного оголошення в газеті. Аукціон відбудеться на 35-й (робочий) день із дня публікації даного оголошення в газеті. Початок аукціону об 11-00 год. відповідно на ВАТ» Птахофабрика «Львівська» за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н, Львівської області. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ «Птахофабрика «Львівська». Переможець аукціону , який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь в аукціоні і поверненні йому внесеного гарантійного внеску та реєстраційного збору. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, внесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу інвентарних об'єктів. Передача об'єктів переможцю аукціону здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договором купівлі-продажу.

Довідки за телефоном (03264) № 4-74-84.

ВАТ «Донецькобленерго» повідомляє про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: **ВАТ «Донецькобленерго»**

1.1. Поштова адреса: **84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11.**

1.2. Контактні: **тел. (0624) 17-81-10, факс 17-81-15, E-mail: tender@don. donobl. db. energy. gov. ua.**

2. Інформація про предмет закупівлі:

— реконструкція теплових мереж пмт. Миронівський м. Дебальцеве Донецької обл.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:

84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11, к. 309, нарочним, поштою, ел. поштою.

4. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:

84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11, к. 323, 11.00 28.07.05

5. Додаткова інформація — **тендерна документація платна.**

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю «КН Бейрок Груп», 01021, м. Київ, вул. М. Грушевського, 28/2, Н. П. № 43 тел./факс: (+38044) 253-76-35, 537-31-25 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення діяльності в Україні.

Підприємство Волинського обласного відділення Всеукраїнського благодійного фонду «Професіонал» Комерційний центр «Професіонал», код ЄДРПОУ 30733263, юр. адреса: 43010, м. Луцьк, пр. Волі, 50, поштова адреса: 43010, м. Луцьк, вул. Шопена, 12/35, тел.: 789-822 повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців.

В газеті № 133 (3613) від 22 червня 2005 року в оголошенні про продаж майна ВАТ «Андрушівський цукровий завод» (стор. 15) допущена помилка. Абзац 4 необхідно читати в такій редакції: «Ознайомитися з об'єктом можна за його місцезнаходженням: Житомирська область, Ружинський район, с. Зарудинці.

ДГУ «Агентство з питань банкрутства» повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Росава»

Об'єкти продажу: 1. Дорожньо — транспортні засоби та спецтехніка (в т. ч. вантажний автомобіль КАМАЗ-5410. Б, 1989 року випуску, потребує капітального ремонту, початкова вартість з ПДВ — 11942,0 грн., самоскид КРАЗ-256Б1, 1989 року випуску, потребує капітального ремонту, початкова вартість з ПДВ — 6093 грн., самоскид ЗІЛ ММЗ 4505, 1991 року випуску, технічний стан — задовільний, початкова вартість з ПДВ — 6404 грн., напівпричіп ОДАЗ 9958, 1992 року випуску, технічний стан — незадовільний, початкова вартість з ПДВ — 3906 грн., напівпричіп бортовий ОПП (панелевоз), технічний стан — задовільний, початкова вартість з ПДВ — 5162 грн., екскаватор бутолом ЕО 2621, технічний стан — незадовільний, початкова вартість з ПДВ — 3538 грн., автокран КС-3577 (МАЗ), технічний стан — незадовільний, початкова вартість з ПДВ — 10581 грн.). 2. Холодильне устаткування АБХА 2500 (складається з 9-ти холодильних агрегатів-абсорберів (ємностей), трьох насосів НВЗ-20, 25 приладів КСД-003 та поверхневого конденсатора), устаткування знаходиться в неробочому стані, початкова вартість з ПДВ — 117719,59 грн. Місце знаходження: Київська область, м. Біла Церква, вул. Леваневського, 91. Фізична або юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону, повинна сплатити реєстраційний внесок 17 грн., в т. ч. ПДВ — 2,83 грн. на рахунок р/р 2600501301261 в ТОВ «Укрпромбанк» в м. Київ, МФО 321228, код ЄДРПОУ 32041383, одержувач: ТОВ «Розрахункова Палата» Київської Універсальної біржі та гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової ціни реалізації на р/р 26005301030001 в АКБ «Трансбанк» в м. Київ, МФО 300089, код ЄДРПОУ 32326638, одержувач: ТОВ СП «Укрспецсервіс». Організатор продажу: ДГУ «Агентство з питань банкрутства», м. Київ, вул. П. Любченка, 15, каб. 424, тел. 261-15-65. Аукціон проводить ТОВ СП «Укрспецсервіс», з питань реєстрації в якості учасника аукціону звертатись за тел. 8 (04463) 9-71-09. Кінцевий термін прийняття заявок: 05.08.2005 року. Аукціон відбудеться: 9 серпня 2005 р. об 11-й годині (устаткування), об 11 год. 30 хв. (автотранспорт) за адресою: м. Київ, вул. Залізничне шосе, 57 в приміщенні Київської Універсальної Біржі.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор СВК «Маяк»

проводять повторні публічні торги (аукціон) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На повторні публічні торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою: Запорізька область, Василівський район, с. Скельки:

Лот № 1: Свинарник, загальною площею 5484 м 2, початкова ціна продажу 18477,90 грн. без ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р № 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціоні) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р № 26008243 1 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

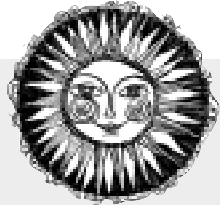
Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (061) 220-42-07, (0612) 64-39-01.

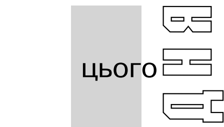
Публічні торги (аукціон) відбудуться 10 серпня 2005 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

КУРІНЬ

СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2005 ■ № 124 (3624)

10-11 липня в Україні без опадів, лише в західних областях очікуються короткочасні дощі, грози. Температура в західних областях вночі 13—18, вдень 22—27; на решті території вночі 16—21, вдень 24—30, у південних областях, в Криму та Приазов'ї вночі 20—24, вдень 28—33 градусів тепла

9 ЛИПНЯ

■ *1819 р. У Чугуєві (Харківщина) спалахнуло повстання військових поселенців.* ■ *1877 р. В Уїмблдоні (Великобританія) проведено перший тенісний турнір.* ■ *1882 р. У Києві почав працювати чавуноливарний і механічний завод — нині «Більшовик».* ■ *1962 р. У Москві розпочався Всесвітній конгрес за загальне роззброєння.* ■ *1970 р. У Феодосії відкрився музей Олександра Гріна.* ■ *1987 р. Помер прозаїк Улас Самчук, один із найзначніших письменників діаспори.* ■ *1997 р. У Мадриді підписано Хартію про особливе партнерство між Україною й НАТО.*

Ай лав ю, дай інтерв'ю!

Ще наприкінці 80-х Леонід Сухоруков, простий науковий співробітник Інституту кібернетики, видавав книжки з афоризмами й гостро висміював бюрократів і навіть політиків. Вони (книжки) розкуповувались моментально. А їх автора називали неперевершеним майстром афоризмів. Сухоруков друкувався в "Перці" та всесоюзному "Крокодиле", а це було щось! У 1991 році він представляв СРСР в першому офіційному візиті-обміні сатириків у США. Нині Леонід Сухоруков у британській освітній компанії "Віндзор едьюкейшн сервісез" навчає студентів із країн колишнього Союзу.

А ось недавно в Лондоні вийшла 400-сторінкова книга його афоризмів "All About Everything" — "Усе про все".

Інтерв'ю з Леонідом Сухоруковим інакше, ніж у вигляді афоризмів, зробити не вдалося.

— Пане Леоніде, яким був ваш перший афоризм?

— Допоки я живий, я вірю в безсмертя!

— Чому ви почали писати афоризми?

— Бо мені не вистачало слів.

— Що передує народженню афоризму?

— Що менше в голові думок, то більше афоризмів.

— Любите парадокси?

— Парадокс провокує думку.

— Ви коли-небудь помиляєтесь?

— Людина, котра не помиляється, — помилка природи.

— Але ж не всі визнають свої помилки...

— Усім нам властиво помилятись, тому не властиво визнавати свої помилки.

— Кажуть, гумор — уміння попадати в яблучко. А як щодо гри в попадання? Історія — це...

— ...те минуле, яке найзручніше сьогоденню.

— Диктатура — це...

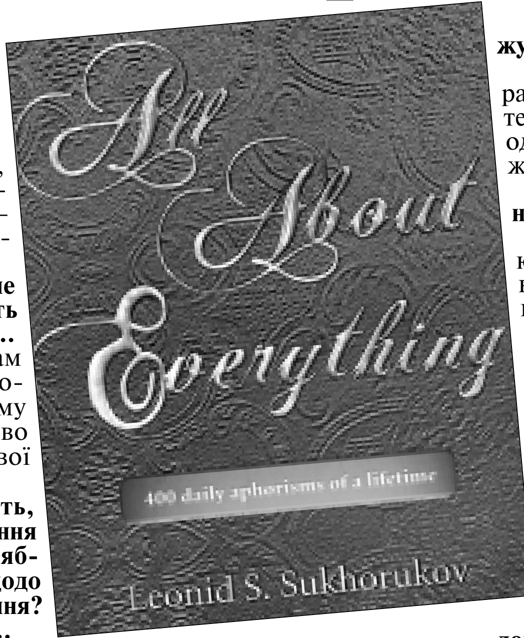
— ...право голосу без права на вибір.

— Корупція...

— ...то міцна дружба на найвищому рівні.

— Гроші...

— ...це не все, але й не зовсім нічого.

— Гаразд. Ви вірите у воскресіння мертвих?

— Ні, дивлюсь на політиків, що виборюють переобрання!

— Політики непередбачувані?

— Політики — сюрприз навіть для них самих. А прямий шлях у політику — найдовший з усіх.

— Коли політики кажуть правду?

— Політики "демократично" проголошують те, що хоче чути народ, однак діють так, як вважають правильним самі.

— А як щодо правильності їх власної думки?..

— Політики не мають власної думки — вона у них завжди всенародна.

— Чужа дурість повчальна?

— Не смійся з чужої дурості — вона може дивитись на тебе з дзеркала.

— Наскільки кривим може бути дзеркало?

— Не довіряй дзеркалу — воно плутає ліве з правим.

— Коли ви говорите довше?

— Коли вагаюсь.

— Вийшла ваша книга в Лондоні. Як зіставляєте славу зі скромністю?

— Не вважаю себе великим — світ надто тісний.

— Що побажаєте нашим читачам?

— Смійтеся з себе й усміхайтесь іншим!

Інтерв'ю уявила собі
Олеся НАЙДЮК.

ОГОЛОШЕННЯ
Академії політології потрібен синоптик для передбачення політичної погоди.

■ 7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Хто є хто

Хто розкрав країну, той уже й бізнесмен.

Геніальна простота

Жіноча логіка — це абсурд, за допомогою якого тільки й можна пізнати таїну буття.

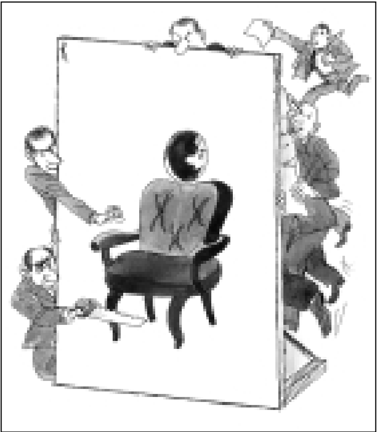
Актуально

Ви не дуже бийте себе в груди: на вас ще фарба після перефарбування не висохла!

Олександр ПЕРЛЮК.

■ ДОШКА ПОШАНИ

В гуртку "зроби сам"

Євген Червоненко, міністр транспорту:

— Все життя я сам собі піар. А коли хтось хоче ліпити з мене ідіота, то це їхні проблеми.

Від чергового:

—...Коли хтось береться ліпити щось, то, як у Писанії сказано, ліпить "по образу і подобію своєму..."

Цвяхи б робити з цих ось людей

Нестор Шуфрич, народний депутат (СДПУ(о):

— Треба віддати належне помаранчевій владі: одних вона купує, інших лякає, згинає. Шуфрича не можна ні купити, ні зігнути...

Від чергового: — *Є такий сорт людей: одного разу зігнувшись, більше не гнуться.*

Що почім

Олег Рибачук, віце-прем'єр-міністр з питань євроінтеграції:

— Соціал-демократи, усміхаючись, штовхають комуністів, а комуністи б'ють у барабани і кричать: "Ганьба!"

Від чергового:

— *Кричать, б'ють у барабани!.. Вони-то напевне знають, почім фунт соціал-демократичної "ганьби". О!*

Секс і СОТ

Сергій Терьохін, міністр економіки:

— Соцпартія виступила з заявою, де ратувала за поступове входження в СОТ. Я, як чоловік, хочу сказати, що ця фраза не економічна, а сексопатологічна...

Від чергового сексопатолога:

— *Входити треба швидко, а от виходити дуже поступово.*

Дичину замовляли?

Михайло Бродський, один з лідерів партії "Батьківщина":

— Чому Васюник дзвонить, — я це заявляю на всю країну, — дзвонить Валентині Семенюк і вимагає, щоб питання по заводу вирішувалось на користь Живага? Чому Третьяков вечеряє в ресторані з Притикою?

Від чергового:

— *Чому, чому... Тому що їсти дуже хочеться!*

Від чергового архіваріуса. *Дмитро Притика — голова Вищого господарського суду України, Іван Васюник — перший заступник державного секретаря України, а Олександр Третьяков — перший помічник Президента України.*

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО, Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 268

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 372

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2501

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: ***http://uamedia.visti.net/golos***